

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXXIII
číslo 2 / 2023
červen – září 2023

Z obsahu:

- Nový kněz na peckovské farnosti – str. 3
- Soutěž pro mladé básníky na hradě – str. 4
- Hradní sezóna v plných obrátkách – str. 6
 - Jedeme zkusit mluvit anglicky – str. 11
- Peckovské náměstí bylo plné veteránů – str. 23
 - Mariášový turnaj na hradě – str. 28
 - Květnový pochod – str. 30

Slyšte! Slyšte!

Na vědomost se dává, že na hradě Pecka bude velká sláva.
Peckovští umělci – herci, tanečnice a zpěváci vám představí

Minimuzikál Poklad

Všichni umělci věnovali přípravě maximální úsilí. Jen pro vás vytvořili zajímavý příběh. Jen pro vaše uši složili nové a krásné písně. Jen pro vaše potěšení oka ušili překrásné kostýmy a vyrobili originální rekvizity. Herci přepečlivě nastudovali své role. Tanečníci a tanečnice pilovali choreografii. Zpěváci ve dne v noci pěli pro váš dokonalý zážitek.

Děvčata a chlapci, namalujte obrázek, přineste ho na hrad a odměna vás nemine. Vezměte s sebou maminky, tatínky, babičky, dědečky, tety a strejčky a všechny kamarády. Bohaté občerstvení bude přímo na nádvoří hradu připraveno. Bude-li pršet – představení se bude konat v Rytířském sále. Jakmile v neděli 2. července 2023 v 17 hodin dozní hlas hradního zvonu – začínáme.

Na váš nekončící aplaus se těší divadelní spolek
Smajlík Pecka
a.o.

Hereditas Obligat (Dědictví zavazuje)

Vážení spoluobčané,

čas rychle letí a my se dostáváme do druhé poloviny roku. Počasí si s námi sice trošku zahrává, ale snad si užijeme i trochu sluníčka, vždyť děti mají před sebou dva měsíce prázdnin a jistě se už těší na letní radovánky.

Během prázdnin budou u školy probíhat stavební práce na sportovišti. Získali jsme dotaci z Národní sportovní agentury na rekonstrukci školního hřiště včetně obnovy povrchů a výstavby nového oplocení. Vše je naplánováno tak, aby v září mohly děti už sportovat na novém sportovišti. Na základě výběrového řízení byla vybrána firma JIH Sportovní stavby z Odolené Vody.

Zahájili jsme práce i na hradě Pecka, zde firma Žižka ze Dvora Králové nad Labem pokračuje v opravách zdí Jižního paláce.

Rádi bychom rozjeli rekonstrukci místní komunikace k novým rodinným domkům ve Lhotě u Pecky, proto jsme opět požádali o dotaci na Ministerstvo pro místní rozvoj. Současně s těmito aktivitami bychom zadali projektování inženýrských sítí v této nové lokalitě, abychom mohli zájemcům nabízet stavební parcely a Peckovsko se mohlo dále rozvíjet. Zda budeme úspěšní v získání finančních prostředků, to se dozvíme v září letošního roku. Abychom byli připraveni na zahájení výstavby, připravíme výběrové řízení na prováděcí firmy, které zajistí stavbu komunikace a projekt inženýrských sítí.

V dnešních dnech nás potěšilo ocenění, které se týkalo péče o kulturní památky. Radou Královéhradeckého kraje nám byla udělena cena Hereditas Obligat (Dědictví zavazuje) za příkladnou obnovu Mariánského sloupu na náměstí v Pecce, kterou restaurovala MgA. Renata Poláková (Tauchmanová). S tímto oceněním je spojená i odměna ve výši 50 000 Kč, která bude použita na další obnovy kulturních památek v obci.

Letní sezóna se na Peckovsku vyznačuje různými aktivitami v oblasti sportu a kultury. V tomto období si můžeme vybrat, zda chceme navštívit koncert nebo zda si chceme zasportovat, zasoutěžit nebo zda se potěšíme návštěvou divadla. To vše můžete zažít třeba na hradě Pecka, v kempu Pecka, na náměstí nebo v kulturních stáncích v našich ostatních částech obce. Přijďte podpořit naše organizátory a tvůrce, kteří se starají o to, abychom se o volných chvílích dobře bavili.

Trápí nás velký provoz na našich silnicích, proto je naším cílem odklonit pěší, cyklisty co nejvíce ze silnic na polní a místní komunikace. V těchto dnech připravujeme značení takovéto ky od rybníku Wolfák směrem do centra, přes místní část Žižkov. Její název bude Pecičkova stezka pro pěší a cyklisty. Určitě všichni víme, že Pecička je známý místní vodník, který vznikl díky naší autorce pohádek, Nadě Hamanové.

Snažíme se i o to, abychom naše vesničky měli upravené, za to patří největší dík našim technickým zaměstnancům a všem těm, kteří nás v tom nenechají a přiloží ruku k dílu. Děkujeme.

Přeji vám všem krásné léto, plné radostných zážitků, slunce a pohody.

Hana Štěrbová

Peckovskou farnost dostal na starost nový kněz

Na peckovskou farnost od 1. července 2023 nastoupil nový kněz ThMgr. Robert Pietrzak. Zeptali jsem se ho:

Pane Pietrzaku jste novým knězem, který bude působit na poměrně rozlehlé peckovské farnosti. Ze své předchozí praxe máte zajisté bohaté zkušenosti. Odkud do Pecky přicházíte a jaká byla vaše dosavadní pastorační činnost?

Do Pecky přicházím z Kopidlno, kde jsem sloužil 11 let. Pocházím z Polska z města Koło, které se nachází na východě kraje Wielkopolsko. V České republice jsem od roku 1994 a mou první farností byl kostel sv. Vojtěcha v Libni v Praze a po 4 letech jsem také působil ve Vysočanech. Od roku 2002 působím v královéhradecké diecézi, a to ve farnostech Městec Králové 2002–2007, Trutnov Poříčí 2007–2010, Lázně Bohdaneč 2010–2012 a Kopidlno 2012–2023.

Jaká byla Vaše cesta ke kněžství?

Po ukončení střední zahradnické školy jsem začal studovat teologii v kněžském semináři ve Włocławku, kde jsem byl v roce 1991 vysvěcen na kněze. Volba kněžské služby byla pro mne asi samozřejmostí, poněvadž pocházím z hluboce věřící rodiny, i když v posledním ročníku střední školy jsem úspěšně absolvoval zkoušku do divadelní školy.

Co Vás přivedlo do Čech?

Jak jsem se již zmínil, v Česku jsem začal působit od září 1994 roku, a to na žádost arcibiskupa pražského pana kardinála Miloslava Vlka. S Českem mne spojují vazby ještě z období před sametovou revolucí, takže když byla potřeba vypomoci zdejší církvi, bylo pro mne samozřejmostí se přihlásit.

Zde jste dostal na starost poměrně rozsáhlou farnost zahrnující několik obcí a kostelů. Jaké jsou Vaše první dojmy ze zdejšího kraje? Stačil jste si za tento krátký čas, co jste zde, prohlédnout místa, která budete mít ve správě?

Na Pecku jsem nastoupil z rozhodnutí pana biskupa Jana Vokála od 15. května. Za ten krátký čas jsem měl bohoslužby v 80 % kostelů, které jsou ve správě farnosti Pecka. Musím říci, že okolí je překrásné, ale bojím se trochu zimy – nejsem zvyklý na kopečky (pocházím z nížin a mimo trutnovské epizody jsem působil jen v nížinách).

Jakou máte představu o své budoucí práci na Peckovsku? Čím chcete zapůsobit na lidi ve zdejším kraji? Co byste chtěl dokázat?

Co se týká mého působení, mám představu a budu se snažit být pro všechny obyvatele, jak věřící, tak i nevěřící, osobou, která pomůže v jakémkoliv problému. Myslím si, že jako společnost bydlící ve stejné obci bychom si měli být blíží – tak jak to bývávalo za našich prarodičů. Proto se nebojte přijít na akce farnosti.

Doufám, že mě přijmete a naše spolupráce jak s vedením Městyse Pecka, tak s každým z Vás bude prospěšná a přinese do budoucna jen dobré ovoce.

Děkuji Vám za rozhovor. Přeji Vám, ať si náš kraj oblíbíte a dobře se Vám zde daří a pracuje.

JK

Na hradě Pecka pokračuje tradice celostátní soutěže pro mladé básníky

V letošním roce proběhl na hradě Pecka první ročník celostátní Literární soutěže Jiřího Červenky. Nejde jen o způsob, jak si připomenout osobnost básníka, překladatele a oblíbeného kastelána (mého táty), který by se právě letos dožil osmdesáti let, ale také o pokus navázat přetrženou nit a pokračovat v tom, co sám považoval za důležité. Třeba v živém zájmu o poezii mladé básnické generace.

Společně s někdejší průvodcem hradu Petrem Vackem, herečkou a písničkářkou Lucií Dlabolovou a několika dalšími lidmi jsme se proto rozhodli obnovit Společnost přátel mladé poezie, kterou otec spoluzakládal v roce 2007 za účelem pořádání Literární soutěže Klementa Bochořáka s vyhlášením na zámku Vranov nad Dyjí. Sám Jiří Červenka začátky popisuje v doslovu básnické sbírky Verše Orfeovi jedné z vítězek tehdejší soutěže Alice Hekrdlové: „Tomáš Bochořák, syn básníka Klementa Bochořáka a také můj kamarád ze studií v Brně, v osmdesátých letech s rodinou emigroval do Rakouska. Po pádu komunismu se mu zastesklo po domově, a aby byl vlasti blíž, zakoupil domek se zahradou ve Vranově nad Dyjí. A protože nemyslel jen na materiální věci, rozhodl se uctít památku svého otce tak, že věnuje jistou částku na podporu mladých básníků. A tak se nás pět starých kamarádů dalo dohromady – kromě dobroděje a mecenáše samotného vysokoškolský pedagog Ivan Němec, profesor JAMU a režisér Ivo Krobot, rodilý impresário Jan Vodička a já coby praktikující básník – a založilo Společnost přátel mladé poezie. Už sám ten titul se zdál podezřelý, a kdyby někdo pátral, co se za ním skrývá, jistě by se mohl domnívat, že se pětice vychytralých starců snaží navnadit mladé básníky hezkými sliby a pak je zneužít pro své samolibé choutky. K našemu překvapení však na naši výzvu zareagovalo plno mladých lidí...”

Ve Vranově se nakonec uskutečnilo 6 ročníků Literární soutěže Klementa Bochořáka a vzešla z nich řada dnes už etablovaných básníků. V roce 2012 soutěž fúzovala s Halasovým Kunštátem a Společnost přátel mladé poezie více méně zanikla. S požehnáním jejích dosud žijících členů jsme se ji tedy pokusili obnovit. Stejně jako oni jsme totiž přesvědčení, že podporovat mladé básníky a básničky má smysl – to oni vnášejí do umění svěží vítr, mají potenciál nově za svou generaci zprostředkovávat emoce a kontexty doby... Společnost přátel mladé poezie jsme z praktických i logických důvodů přenesli na Pecku a literární soutěž pro básníky do 25 let věnovali památce Jiřího Červenky.

A teď už konkrétně: Do časově dost napjatého prvního ročníku Literární soutěže Jiřího Červenky se od zveřejnění výzvy 1. února do uzávěrky 30. dubna

přihlásilo celkem 53 mladých básníků a básniček ze všech koutů republiky. Zastoupen byl i náš region. Většinu tvořili studenti středních a vysokých škol. Jejich příspěvky v prvním květnovém týdnu posuzovala pětičlenná porota, v níž zasedli přátelé Jiřího Červenky: básník Petr Borkovec, literární historik a editor Vratislav Färber, nakladatelé z Nakladatelství Opus Kristina a Jiří Mědílkovi a básnička a zároveň laureátka posledního ročníku vranovské soutěže Alice Charvátová. V prvním květnovém týdnu porotci vybrali 10 finalistů, které jsme pozvali na společné setkání 20. a 21. května na peckovském hradě. Připraveny pro ně byly literární semináře i pěší výlet s tématem Jiřímu Červenkovi bytostně blízkým – Vnímání krajiny v rytmu chůze. Básně všech finalistů v sobotu zazněly na nádvoří hradu na komponovaném básnickém večeru v dramaturgii Lucky Dlabolové a v přednesu Petra Vacka a herečky Gábiny Pyšné. Na kytaru je doprovodil můj bratr Vláďa Červenka. Na závěr své básně četli samotní autoři – tedy ti, kteří na Pecku dorazili osobně: Antonín Zhořec, Jakub Nejezchleba, Josefina Ptáčková, Klára Černá, Mayuri Vaculíková a Michal Mandák (více o nich v medailoncích finalistů).

První ročník Literární soutěže Jiřího Červenky zakončilo nedělní vyhlášení vítězů – vlastně vítězek. První místo porota udělila básničce Kláře Černé z Chebu, čerstvé absolventce pražské bohemistiky. Druhá byla studentka JAMU Veronika Onheiserová z Rožnova pod Radhoštěm a třetí Mayuri Vaculíková z Prahy. Jednu báseň od vítězky Kláry Černé připojujeme, stejně jako link na stránky Společnosti přátel mladé poezie pro ty, kdo by se chtěli dozvědět více: www.smp2.webnode.cz. A už se těšíme na další ročník v příštím roce.

Věra Kociánová

Děkujeme všem, kdo Literární soutěž Jiřího Červenky podpořili. Mediální partneři: Asociace spisovatelů, A2, Revolver Revue, Revue Protimluv. Sponzoři: Cukrovar Vrbátky, Městys Pecka, Nakladatelství Venkovské dílo, Nakladatelství Opus. Velký dík patří všem účinkujícím, dobrovolníkům a samozřejmě skvělé hradní posádce.

Více o Literární soutěži Jiřího Červenky na www.smp2.webnode.cz

Klára Černá

pevné stanovisko

chodidla zanícená v podlaze
v půl třetí po dvanácté
vyperu odpoledne.
můj úsměv je střep
a osud má sukni ke kotníkům
povědomý svět
kde si ženy přejí světový mír
před čtyřčlennou porotou.

Finalisté prvního ročníku LSJČ:

Karolína Beránková (2008) Psaní básní a příběhů se věnuje od mala. Hlásí se do školních recitačních soutěží a ráda vymýšlí vlastní texty.

Klára Černá (1999) Vystudovala bohemistiku na FF UK. Dlouhodobě se věnuje poezii, próze a fotografii. Publikovala povídku na blogu revue Prostor, výběr básní ve Tvaru, kritické texty v A2 a na studentské platformě Klacek. Dvakrát se umístila v soutěži Ortenova Kutná Hora. V letech 2020-2021 se podílela na organizaci festivalu Den Poezie. V Praze měla jednu samostatnou výstavu fotografií a objektů s názvem: Místo času: Věci účastny na světle. Pravidelně také vystavuje fotografie na festivalu Chebské dvorky.

Nela Haluzová (2001) Studuje druhý ročník bakalářské psychologie na Univerzitě Palackého v Olomouci. Organizuje Olomoucko-břeclavská čtení Vyčítání, pro začínající i zkušené autory. V minulosti se věnovala Slam poetry. Je průvodkyní v lesní mateřské školce.

Alice Knoblochová (2005) Studentka sedmého ročníku osmiletého gymnázia v Mladé Boleslavi. Literárně začala tvořit v roce 2018, mnohem později její autorský styl vykryštoval výhradně v lyrickou prózu a poezii. Dále se mimo jiné věnuje hudbě a překladu z angličtiny.

Michal Mandák (1999) Dokončuje bakalářské studium v oborech bohemistika a překlad z angličtiny na FF UK v Praze a zároveň studuje politologii a mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd. Pokud zrovna najde nějaký volný čas, zkouší psát poezii nebo prózu, případně se věnuje jiným kreativním aktivitám, například fotografii. Inspiraci pro své texty hledá, kde může, od brakové fantazy literatury, přes osobní interakce a konverzace až po klasická díla literatury.

Jakub Nejezchleba (2001) Studuje na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze. Je kytaristou v ostravské hudební skupině Jaro. Získal ocenění v rámci literárního festivalu a soutěže Ortenova Kutná Hora v letech 2021 a 2022. Své texty publikoval časopisecky v literární revue Protimluv, na webu časopisu Ink nebo na Nedělní chvílce poezie.

Veronika Onheiserová (1999) Žije a působí v Brně, kde dokončuje studium divadelní dramaturgie na Janáčkově akademii múzických umění. Od minulého roku rovněž pracuje v brněnském Divadle Husa na provázku.

Josefína Ptáčková (2005) Je studentkou Matičního gymnázia Ostrava. Zajímá ji vše kreativní, od fotografování po psaní.

Mayuri Vaculíková (2002) Žije v Praze, tamtéž také studuje český jazyk a literaturu společně s germanistikou. Ve volném čase hraje na violu a píše básně.

Antonín Zhořec (2000) Queer aktivista a koordinátor dobrovolnictví v Amnesty International. Studuje hispanistiku na FF UK, nepravidelně se účastní autorských čtení. Texty publikuje na webu časopisu Ink a v antologii Toto je můj coming out (Adolescent, 2022). V letošním roce byl oceněn druhým místem v Literární ceně Vladimíra Vokolka.

Hradní sezóna v plných obrátkách

Jako by to bylo především, co jsme na hradě zahajovali v bahenních lázních turistickou sezónou, ale už jsou to tři měsíce, co na Pecku opět zavítal Kryštof Harant s družinou, aby otevřel svůj hrad pro návštěvníky. Nepřijel s prázdnou... Jeho představitel Zdeněk Kočovský zapůjčil na neomezenou dobu do expozice hradu originální grafiku (rok cca 1640), která zachycuje staroměstskou popravu. Není to jediná zápůjčka, která pro letošní rok doplnila hradní prohlídkový okruh. Od prvního dubna mohou návštěvníci opět obdivovat i originální vydání cestopisu Kr. Haranta z roku 1608, který hradu zapůjčil jičínský sběratel umění Jan Viduna.

Čistým botám tehdy v dubnu počasí rozhodně nepřálo, ale nádvoří už stačilo vyschnout, tráva se zazelenala, vykvetly hradní macešky a hrad hostil celou řadu kulturních akcí. Zcela zaplněný Rytířský sál byl při květnových koncertech sborů z peckovské mateřské a základní školy i skvělé české houslistky Julie Svěcené. Svoje nové CD taky na hradě pokřtil bělohradský flétnový soubor Pifferaios, hrad se svým filmařským štábem navštívil oblíbený pořad České televize Toulavá kamera. Reportáž z peckovského hradu se vysílala 7. května a je dostupná v archivu ČT na internetu. S kamerami dorazili na Pecku i výzkumníci ze Společnosti pro výzkum paranormálních jevů, kteří se po setmění snažili na moderní techniku zachytit hradní duchy. A stejně jako já byste někteří z vás nevěřili, ale jsou tam, já je ve speciální kameře viděl na vlastní oči. V červnu taky na hradě proběhl finálový večer prvního ročníku Literární soutěže Jiřího Červenky. Vítězství v soutěži mladých básníků si za svoji tvorbu zasloužila Klára Černá (*1999), čerstvá absolventka bohemistiky v Praze. Řada cen a ocenění se taky rozdávala při mariášovém turnaji. Červnový program na hradě patří tradičně už spoustu let i šermířům z Vrchlabí, kteří na nádvoří představili vojenské ležení a k životu přivedli i hradní černou kuchyni. Akcí nespočet, stejně jako školních výletů a šup... máme tu prázdniny. Během nich program nebude o nic méně zajímavý.

Už jsou zase na lešení...

V červnu na hradě kolem zdi s restaurovaným sgrafitem zedníci postavili lešení a budou pokračovat v opravě hradního zdiva. Víte, kdo v 15. století Pecku

neúspěšně obléhal? Sirotci, východočeská pobočka žižkových husitů. A víte, kdo hrad už druhým rokem opravuje? Stavební firmy Žižka ze Dvora Králové. Takže by se dalo říct, co sis zasel, to taky sklízíš. Kvůli stavebním pracím je v tuhle chvíli nepřístupný prostor u hradní studny.

Panenka Marie

Na začátku sezóny z hradního mostu zmizela barokní socha Panny Marie. V současné době je v Drahoze u Kopidlna v restaurátorské dílně Petra Glasera, který se ji snaží zachránit. Už nyní víme, že se barokní originál na hradní most bohužel nikdy nevrátí. Stav kamene, ze kterého je socha vysekaná, už víc nesnese vrtochy povětrnostních vlivů, takže bude muset být umístěna někde v interiéru. U mostu by ji měla nahradit kopie, během léta vypíšeme na novou sochu veřejnou sbírku a na její pořízení tak bude moct přispět každý z vás.

Cestopis zpátky v hradních sbírkách

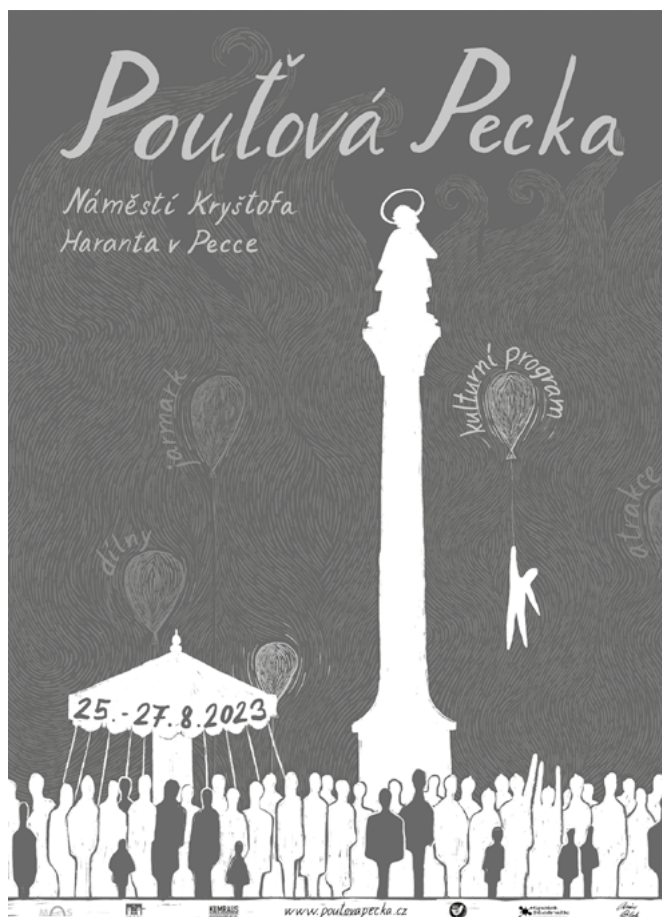
Zcela mimořádná událost se odehrála z kraje června. V aukci se objevil originál cestopisu Kryštofa Haranta z roku 1608. Jeden z originálů byl do roku 1993 vystaven na našem hradě, v tom roce ho však zloději z hradu ukradli. Měli jsme jedinečnou příležitost cestopis do hradních sbírek získat. A podařilo se. V sobotu 1. července jsme ho slavnostně na hradě představili. Více o něm, o jeho historii, o aukci se dozvíte v příštím čísle peckovských listů. Rozhodně se na něj ale přijďte podívat.

Jan Murdych

Leto na hradě Pecka

1. července	Slavnostní představení cestopisu Kr. Haranta
2. července	Minimuzikál Poklad (Divadelní spolek Smajlík)
8.-15. července	Sinister na hradě Pecka (šermíři)
15. července	Ohňová show (SHŠ Sinister)
16. července	Koncert La Billancetta
19. července	Kino na kolečkách – Ostrov
22. července	Podkrkonošské hudební léto – The Swings
24. července	Hamlet (Divadlo OLDStars)
30. července	Až opadá listí z dubu (pohádka kočovného Divadla Jülie)
12. srpna	Cestovatelský festival
15. srpna	Koncert Carpe Musicam
19. srpna	Podkrkonošské hudební léto – Syntéza kontrastů
30. srpna	Kino na kolečkách – Kocour v botách

A dny ubíhají, vážení...

Milí spoluobčané, čtenáři Listů Peckovska, pokud budete věnovat několik minut svého času těmto řádkům, dozvíte se o některých aktivitách naší peckovské mateřské školy v posledních měsících školního roku 2022/2023. Nejprve vás zavedu do třídy starších a předškolních dětí – do třídy U Vochočů – a seznámím vás s několika akcemi, které jsme mimo pravidelné činnosti v MŠ pro děti připravily a společně prožily.

To je zmatek, když zvířata mají svátek je úryvek z písne Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře, kterou sbory mateřské školy Zvoneček a Sedmihlásek a některých žáků 1. a 2. třídy základní školy zahajovaly svůj koncert S písničkou za zvířátky. Uskutečnil se 5. května 2023 v Rytířském sále peckovského hradu. Návštěvníků se sešlo na plný sál a sám Kryštof Harant, majitel hradu, by měl velkou radost, když se jeho sálem linuly dětské hlásky. Děti zazpívaly pod vedením učitelky MŠ Veroniky Zahradníkové písne lidové, umělé, a tak jsme všichni mohli slyšet např. píseň Komáři se ženili, Kdybys měla, má panenko, sto ovec, Já mám koně či Mravenec jde trávou, Káča našla ptáče a další. Do zpěvu se zapojili i rodiče a další návštěvníci koncertu. Po závěrečné písni následovalo poděkování a předání dárků a květin všem organizátorům, ale hlavně dětem za jejich radostný zpěv. Jenom na jedno jsem při děkování zapomněla. Poděkovat kastelánovi hradu za propůjčení a přípravu sálu před koncertem. Atmosféra v Rytířském sále byla úžasná. Děkujeme.

Plavu si a nevím jak... My to ale víme. V jarních měsících jsme zvládli 10 lekcí plaveckého výcviku v Plavecké škole v Nové Pace. Jako náhradu za neuskutečněné plavání v podzimním období jsme získali 1,5 hodiny plavání navíc, a tak jsme si v úterý 13. 6. v bazénu užívali – hry ve vodě, lovení kroužků, sbírání míčků, jízda na malém tobogánu, skoky do vody, jízda na parníku, chvíle v páře i ve vířivce, chvilka ve venkovním brouzdališti a jízda na velké venkovní skluzavce. Bylo to prima!!! A pokud jsme toto všech-

no zvládli, musíte nám věřit, že se většina dětí vody nebojí, dovedou se v ní pohybovat či už zvládají počáteční plavecké dovednosti. Na plavání jezdilo celkem 35 dětí z mateřské školy. Teď se jen můžeme těšit na pěkné letní počasí, aby si děti získané dovednosti mohly společně se svými rodiči upevňovat. Největší radost nám udělaly ale ty děti, které na podzim nechtěly strčit hlavu ani pod sprchu a teď skákaly do vody bez jakýchkoliv zábran. Ovšem všechny děti vědí, že do vody mohou jen s „dospěláky“ a musí být opatrní při vodních radovánkách.

Kudy, kudy, kudy cestička... aneb Vycházka s Touláčkem – knihou, která děti zavádí na blízká či vzdálenější místa v okolí našeho městečka. Autorkou knihy je PaedDr. Kateřina Krausová, která připravila pro děti zajímavé trasy a úkoly, které mají při vycházkách plnit. Knihu vydalo Novopacko, dobrovolný svazek obcí. Děkujeme všem, kteří se podíleli na vzniku této publikace pro děti. V mateřské škole plníme tyto úkoly vždy s předškolními dětmi. Protože se všechny úkoly a vycházky, které jsou v knize, nedají zvládnout za jeden školní rok, budou v nich děti pokračovat se svojí učitelkou v 1. třídě základní školy a v mateřské škole zase začnou úkoly plnit noví předškoláci. Ptáte se, kam nás cesty zavedly? Byli jsme se s dětmi podívat např. na náměstí v Nové Pace, na soutok Rokytky a Brdského potoka, v Knihovně v Nové Pace, v Jírových sadech, v údolí potoka Zlatnice, na Krkonošské vyhlídce, na hřišti u DDM v Nové Pace, u kostelíku sv. Máří Magdalény ve Stupné, v Plaveckém bazénu v Nové

Pace. Jedna z posledních cest nás zavedla také do malebného údolí Štikovské rokle ke stejnojmennému rybníku. To jsme měli vycházku na celý den. Počasí nám přálo, a tak jsme nejen šli, ale plnili i zadané úkoly, poznávali přírodu, poslouchali zpěvy ptáků, víme, co je to „duchárna“, naučili se zpívat píseň o štikovském vodníčkovi. Mezi tím samozřejmě svačili, obědvali, pili a v pořádku do školky zpět dorazili. Naše nohy měly za sebou vzdálenost dlouhou 10 kilometrů.

Adámku náš, copak děláš?...

Do školy dnes nepůjdu, na výlet se vydám. A tak jsme se vydali ne s Adámkem, ale s naším malým cestovatelem Kryštofem na výlet do Jizerských hor. Cílem naší cesty byla rozhledna Štěpánka a Maják Jára Cimrmana v Příchovicích. Sice cesta autobusem byla trochu delší, ale zato nás čekal pěkný den v přírodě s poznáváním nových krás naší země. Vybaveni jídlem a pitím na celý den jsme zvládli zdolat celkem 12 kilometrů. Odměnou za ujeté kilometry byl pěkný výhled z rozhledny, ale hlavně hry v Lesoparku v blízkosti Majáku. Děti vyzkoušely snad všechny atrakce, které jsou zde pro návštěvníky připraveny – houpačky, prolézačky, bludiště, skluzavky, podzemní telefon, kuličkovou dráhu a další atrakce. Cestou zpět jsme se zastavili v dolní stanici lanovky na Tanvaldský Špičák, dojedli poslední zásoby a vydali se na cestu zpět. Odměnou pro každého byl nejen pěkný zážitek z příjemně stráveného dne, ale i medaile a diplom, který si děti odnesly domů. Pokud si myslíte, že byly za celý den děti unavené, tak se velice pletete. V autobuse bylo veselo, jen pár jedinců podlehl spánku.

Z hluboka dýchat, z hluboka dýchat, vypnout prsa, paže připažit... Nápěv této známé písně nás zavede na sportovní olympiádu mateřských škol Novopacka, která se za velice příjemného počasí konala ve čtvrtek 8. 6. 2023 na Lehkoatletickém stadionu v Nové Pace. Olympiády se účastnilo 12 mateřských škol. Naše mateřská škola jako vítěz loňského ročníku zahajovala slavnostní ceremoniál pochodem po běžeckém oválu. Na disciplíny v běhu na 40 a 300 metrů, hod na cíl a skok daleký jsme se opět připravovali na školním hřišti základní školy.

Do soutěže se zapojilo 10 dětí předškolního věku. A jak vše skončilo? Naše mateřská škola se v již 18. ročníku olympiády umístila na 4. místě. Zasluhou Soničky Kobrýnové jsme získali zlatou medaili v hodu míčkem a ve stejné disciplíně získala Nikolka Hutníková medaili stříbrnou. Ostatní děti svými výkony pomohly k celkovému pěknému umístění.

...vezmeme si hoblík, pilku, zahrajem si ještě chvilku...

Na co? Na truhláře. Ve čtvrtek 11. května jsme se staršími a předškolními dětmi vydali do truhlářského střediska SŠGS v Lázních Bělohradě. V jarních měsících jsme v této škole

v Nové Pace navštívili pekaře a cukráře a v tento den nás mistr truhlářský zasvěcoval do práce s voňavým dřevem. Prohlédli jsme si truhlářskou dílnu, poznávali pracovní stroje a nářadí – hoblík, dláto, různé malé či větší pily, brusky..., dozvěděli jsme se, jak ze stromu pokáceného v lese vznikne pěkný stůl, židle, skříň, stolička... Na závěr této exkurze jsme si s dopomocí mistra truhlářského a paní učitele vyrobili pěkné dřevěné zvířátko, které jsme si mohli odnést domů.

Do konce školního roku nám zbývá již jenom několik dnů. Čeká nás ještě setkání s příslušníkem Policie ČR, dopoledne na koloběžkách a hlavně slavnostní ukončení docházky 14 předškolních dětí do mateřské školy. Tyto děti nastoupí po letních prázdninách do 1. třídy základní školy. Přejeme jim, aby se jim ve škole líbilo a dařilo.

Školní rok v mateřské škole společně ukončíme na školní zahradě ve čtvrtek 29. 6. malou zahradní slavností, kam zveme všechny děti, jejich rodiče, prarodiče.

Milí čtenáři, dovolte mi, abych v závěru povídání o naší mateřské škole poděkovala všem svým kolegyním a spolupracovnicím za odvedenou práci s dětmi a pro děti v uplynulém roce. Přeji jim hezkou dovolenou, odpočinek, přes prázdniny načerpání nových sil do další práce. Budeme se těšit na nové děti, které k nám do MŠ od září nastoupí. Všem dětem přeji pěkné, prosluněné prázdniny a i vám, čtenářům, pěkné léto hlavně ve zdraví prožité.

Za mateřskou školu Jana Murdychová

Nyní vás zavedeme do třídy malých dětí,

do třídy U Křemílka,
kde si i kromě jiných běžných
činností hrají děti na...

... pekaře - Pečení sušenek ke Dni dětí

Ve čtvrtek 1. 6. jsme si s dětmi ve třídě U Křemílka upekli máslové sušenky. Pomocí razítek na sušenky si děti vytvořily sušenku ve tvaru kočky a kulatou sušenku s nápisem Krásný den. Děti si sušenky odnesly domů v papírových sáčkách, které si samy ozdobily a doma si na sladké dobrotě pochutnaly.

... včelaře - Vycházka za včeličkou Emičkou

V pátek 2. 6. jsme se společně vydali na dopolední vycházku, při které jsme se dozvídali nové, zajímavé informace o včelách. Celou cestou nás provázela včelička Emička, která nás zavedla na Žižkov, kde se děti pomocí deseti ruliček s úkoly zábavnou formou dozvěděly o tom, jak to vypadá ve včelím úlu, jaké části má tělo včel, čím se živí, a dokonce, že včely umí tančit a mnoho dalších zajímavostí.

Výlet do Nové Paky k Farskému rybníku a na hřiště U Žáby

Ve čtvrtek 15. 6. jsme s dětmi podnikli výlet do Nové Paky. Po příjezdu jsme se pěšky přesunuli k Farskému rybníku, jinak známému rybníku pod jménem Bahňák. Tady jsme si rozložili deky, nachystali si piknik a pěkně v klidu hodovali. Z vody nás možná trochu závistivě pozorovaly kachny, které u rybníka zrovna pobývají. Po pikniku jsme se přesunuli na hřiště U Žáby, kde děti plnily předem připravené úkoly. Protože nás celý týden v MŠ provázelo téma Zvířátka ze ZOO, děti hledaly zatoulaná zvířátka a ještě k tomu ukrytý malý dárek. Za nalezení všech zvířátek jsme si s dětmi dali palačinky a pak už děti vyzkoušely každou dostupnou atrakci na hřišti.

Kristýna Věchtová, učitelka MŠ

Návštěva hasičské zbrojnice v Pecce

V pátek 26. května jsme s dětmi ze třídy U Křemílka navštívili hasičskou zbrojnici v Pecce. Stanici nás provázal pan Michal Pavel, který nám udělal obsáhlou, ale pro děti velmi zajímavou přednášku o jejich práci a dovednostech. Ukázal nám výzbroj a výstroj, kterou ke své práci hasiči potřebují. Trpělivě odpovídal na všechny otázky dětí i učitelek. Děti si mohly vyzkoušet nejen hasičskou přilbu, ale i celý ochranný oblek, což pro ně byla velká zábava. Možnost posadit se za volant hasičského auta byl asi největší zážitek. Poslechli jsme si zvuk houkaček, zkoušeli jsme práci s hadicí a na závěr nás pan Pavel seznámil i s malým plyšovým dráčkem Hasíkem. Za krásný dopolední program moc děkujeme.

Dana Vočková, učitelka MŠ

Za tajemstvím logiky

Dne 20. dubna 2023 jsme měli v mateřské škole hned dvě návštěvy. Dopoledne se dveře školky otevřely pro žáky z 1. třídy základní školy a v odpoledních hodinách k nám zavítali rodiče některých dětí.

Prvňáčci si mohli vyzkoušet nejen interaktivní pomůcky, ale hlavním úkolem bylo potrápit jejich hlavičky plněním logických úkolů. Učili se orientovat na čtvercové síti a určovat souřadnice, krokovat a zapisovat úkoly pomocí šipek. Dopoledne nám uteklo strašně rychle a my se těšili na rodiče.

Pár rodičů se sešlo a hraní s námi se jim líbilo.

Ukázali jsme, jak spolu logika a informatika souvisí a že to není vůbec jednoduché. Některým rodičům jsme dokázali i pěkně zamotat hlavičky.

Digitální vzdělávání děti baví a nás baví jim ho přiblížovat.

Veronika Zahradníková, učitelka MŠ

Náš výlet do Anglie aneb Jedeme zkusit mluvit anglicky

Druhý květnový týden byl pro žáky peckovské školy netradiční. Místo práce v lavicích vycestovali do Anglie, kde si mohli vyzkoušet své dovednosti v anglickém jazyce. Je to zkušenost do života a motivující k dalšímu učení.

Poznávací zájezd nabídl dva dny v hlavním městě Spojeného království. Žáci viděli nejznámější památky Londýna – Buckinghamský palác, kde sídlí nově korunovaný král, The Tower of London, pevnost, kde jsou ukryty korunovační klenoty, či Tower Bridge, most, který se uprostřed otevře, když potřebuje velká loď projet po řece Temži. Chlapce zaujal i stadion fotbalového klubu Chelsea, Stamford Bridge, a z obchodu pro fanoušky si přivezli suvenýry. Děvčata nejvíce zaujalo London Eye, obrovské vyhlídkové kolo, ze kterého je vidět celý Londýn jako na dlani. Ale ta výška! 135 m nad řekou Temží. Výšky jsme si užili opravdu hodně. Měli jsme možnost projet se lanovkou z Greenwiche na druhý břeh, která je v téměř 90 metrech, a také jsme se na Londýn dívali z Garden 120, tedy zahrady ve výšce 120 m. Byla to opravdu nádhra. Vlak nás svezl oblastí mrakodrapů s kanceláři, londýnské Underground, metro, nás zas rychle dopravilo z centra do okrajové části. Čas nám zbyl i na nákupy a návštěvu rychlého občerstvení. Typické Fish and Chips nebylo vůbec špatné.

A hlavně jsme si sami objednali, sami požádali prodáváče – zkrátka jsme používali vhodné fráze. Vedle suvenýrů – typického londýnského červeného autobusu či červené telefonní budky – si děvčata přivezla také trička různých velikostí a mnoho dalšího.

Nás dvě paní učitelky nejvíce okouzly bílé útesy na jihu Anglie. Procházka po Beachy Head až k pláži u Birling

Gap byla opravdu nádherná. A tady už si to zase užívali žáci. Hádejte, kolik z nich si prostě do té mořské vody muselo stoupnout. No hodně.

Dále jsme přejeli do Brightonu, města s nádherným palácem a zábavním molem. A pláží. Počasí nám opět přálo, a tak nám děti uschly a bylo to zase příjemné odpoledne.

Čtvrtý den jsme navštívili Stonehenge, obrovské stojící kameny, jejichž význam právě na tomto místě není dosud objasněn. Tady jsme také poprvé okusili typické britské počasí – větrno a showers – sem tam déšť. Katedrála v Salisbury nám pak pověděla více o historii této země a na vlastní oči jsme mohli vidět Magnu Chartu z roku 1215. Děti tu také dostaly delší rozchod a mohly samy prozkoumávat toto zajímavé město. Spousta z nich v ulicích naslouchala lidem a rozpoznávala slova, četly informační cedule – zkrátka nasávaly angličtinu. Jupí! To jsme přesně chtěli!

Kromě poznávání země, jejíž jazyk je celosvětový a umožňuje komunikovat lidem z různých zemí, nám výjezd přinesl i další kamarády. Na zájezd se k nám přidala i Základní škola Komenského z Nové Paky a Základní škola Jilemnice. Společně jsme si odvezli spoustu zážitků a dlouho budeme mít na co vzpomínat. Velký dík patří všem učitelům, kteří připravili své žáky na výjezdní pobyt a po celou dobu byli jejich oporou. Tak zase za rok, co říkáte?

Lucie Morávková,
Hana Rejmontová

Exkurze do hřebčína ve Staré Pace

Den Země oslavili prvňáci a druháci v pátek 21. dubna, když navštívili hřebčín ve Staré Pace, který patří paní Žanetě Pfefrové.

Hřebčín se zabývá chovem Fjordského koně v ČR. V dnešní době má přibližně 30 koní tohoto krásného a neobvyklého plemene. Pro Fjordského koně je typické jeho plavé zbarvení s dvoubarevnou hřívou (uprostřed černá a po stranách plavá) a zebrování na nohou. Dalším typickým znakem pro toto plemeno je jeho milá, klidná povaha a oddanost člověku. Pro svůj menší vzrůst je vhodný jak pro malé, tak pro velké jezdce.

Nejprve se děti dozvěděly, jak se u koní chovat, co koně potřebují, jak se o ně starat. Každý si mohl vyzkoušet koníka vyčistit, očistit mu kopyta. Děti si mohly vybrat jednoho z pěti koní a na něm se projet.

Nejoblíbenější byla Belinda a Beruška. Po projížďce v doprovodu skvělých ošetřovatelek si děti koníky nakrmily dobrotami, které jim přinesly. Nejvíce koníkům chutnal tvrdý chléb a rohlíky, mrkev a jablka. Potom si děti prohlédly stáje a bohužel se musely s koníky rozloučit, protože několik koníků čekala dlouhá cesta do Brna, kam odjížděli na víkendové závody.

Byl to krásný den, pro některé děti i skvělý zážitek, protože seděly na koni poprvé. A všichni by i rádi výlet zopakovali.

Jiřina Maglenová, Monika Rejlová, Hana Erbenová

Výlet do Prahy

V pátek 2. června jeli žáci 3., 7. a 8. třídy na exkurzi do Prahy. Vystoupili jsme z autobusu nahoře vedle Strahovského stadionu a za pomoci navigace se vydali hledat vstup do parku kolem Petřína. Prošli jsme kolem pražské hvězdárny a někteří z nás vystoupali nahoru na Petřínskou věž. Ostatní obdivovali věž jen ze země a se svačinou v ruce. Dále jsme pokračovali směrem k Pražskému hradu podél Strahovského kláštera. Vstupné pro školní skupiny do prostor Pražského hradu je jen 150 Kč za celou skupinu se seznamem dětí. Což je krásná částka. Podívali jsme se tedy do Katedrály sv. Víta, do Zlaté uličky a Vladislavského sálu. Z vyhlídky u Hradu jsme se pak dali na průzkum, abychom našli Dům U Dvou slunců, rodný dům Nerudy, tak, jak jsme se o tom učili v češtině. Vlastně celá exkurze krásně dokreslovala informace, které jsme získali během hodin dějepisu, zeměpisu a předmětu Člověk mezi lidmi. Před Karlovým mostem jsme stihli navštívit McDonald, abychom zahnali tu chuť na hranolky. Přešli jsme přes Karlův most a u sochy Karla IV. jsme čekali na našeho průvodce. Čekala nás bojovka na Karlově mostě a na Kampě. Průvodce byl vtipný a celá hra na

týmy se sbíráním zlatáků za správné odpovědi je pro potřeby základních škol super. Můžeme jen doporučit. Obsahovala spoustu zajímavých informací, které se jen tak z učebnic nedozvíte. Po skončení jsme se ještě prošli podél řeky Vltavy a autobus nás nabral u Čechova mostu. Byl to super den, sice náročný, ale super.

Lucie Morávková, Libor Stuchlík

Školní výlet 9. třídy

Je úterní ráno 13. června, konkrétně 6.10 hodin. Stojím na autobusovém nádraží v Nové Pace a koukám, kde bych mohla mít deváťáky. Ještě je čas, jedeme až v 6.30. V čekárně jsou vidět Lenka s Verčou. Vzápětí z auta vylézají Matěj a Saša. Kupodivu i ostatní dorazili včas. Je nás, i se mnou, devět a vyrazíme do Hradce Králové. Čeká na nás řada nástrah.

Kuba se pokouší nastoupit do autobusu do Bělohradu. Naštěstí si to nechá rozmluvit a za chvíli jede autobus náš. Jde to celkem hladce. V Hradci vystupujeme a jdeme si koupit jízdenky na MHD. Jsme ve větším městě, vydávám příkaz, že budeme chodit po přechodech. Na Pecce je jen jeden, tak si jich alespoň užijeme.

Sláva, našli jsme odpovídající stanoviště MHD. Za chvíli přistává trolejbus. Kuba se pokouší rozebrat strojek na označení jízdenek, protože s ním nespolečně pracoval. Vystoupíme na zastávce Centrální a jdeme směrem k vodě. Opět sláva – našli jsme přístaviště. Karel loví kachny s odůvodněním, že má malou svačinu. Sedáme si na nábreží a svačíme. Děvčata klukům vyplašila kolemjdoucího holuba.

U přístaviště se chystají lodě. S jednou odjíždí nějaké děti z MŠ. Právě dorazil autobus s padesáti dalšími dětmi. Jejich paní učitelka nechápe, že pojedeme my, protože jsme objednaní, a ne oni, když jich je víc. Za lodí Smiřice je ukrytý člun Pirát vystrojený jako pirátská loď. Pán obsluhující přístaviště ho překotvuje a za chvíli nám nabídne svezení právě s ním. Hurá. Jedeme Pirátem. Karel s Kubou houpou a tvrdí, že ne. Kuba namáčí Matějovi záda. Došlo k přesunům čepiček. Verča má Karlovu, Karel Honzovu... dál to nezkoumám. Žactvo loví z vody různé přírodniny, naštěstí se jedná o listí a větvičky. Tvrdí, že vidí nutrie. Já nevidím nic. Po hodině přistáváme.

S MHD se přesouváme do Atria. Tady je Fly zone. Zouváme se. Děti si berou protiskluzové ponož-

ky a vyrazejí na atrakce. Já si dávám kávu. Sedím u lezecké stěny, děti vidím na monitorech. Blbnou na atrakcích. Přibíhá Lenka a odkládá brýle. Několik dalších se přišlo napít. Hodina úplně stačí, mají toho dost.

Další přesun. Tentokrát jedeme do Futura. Děti vyrazejí pro svačiny (kachny se nepovedlo ulovit) a já jdu koupit lístky do Cinestar na Strážce galaxie. Dávám si protistresový fresh. Potřebovala bych ho na konci roku cisternu. Všichni přicházejí do kina včas, jdeme do sálu, který máme téměř pro sebe. Tady snad nikdo nezmizí a budou sedět. Omyl! Někteří odcházejí čůrat.

Ted' přijde naprosto neuralgický bod. Z kina musíme vyrazit přesně v 16.00, abychom stihli MHD a následně autobus domů. Povedlo se. Jsme nejvíce nejlepější. S děvčaty si sdělujeme, kolikrát se nám chtělo během filmu brečet. MHD nás vykládá na Terminálu. Stihneme ještě další svačinu a WC. S těmi přechody by se to zase nemělo přehánět. A už jede náš autobus.

Ted' mi to všechno začíná docházet. Vzhledem ke Covidu byl tohle vlastně náš první a poslední školní výlet. Dnes byli opravdu vzorní. V Nové Pace vystupujeme. Někdo jede na Pecku autem, někdo autobusem. Dívám se za nimi. Strašně rychle vyrostli – uličníci. To jim nezapomenu.

pozorovatel Müllerová

PS: Strážci galaxie zachránili mývala Rocketa.

A to je hlavní!

Exkurze Hradec Králové: vodní elektrárna, zoopark Stěžery

Ve středu 17. května si prvňáci, druháci a třetáci vyjeli na exkurzi do Hradce Králové. První zastávkou našeho výletu byla vodní elektrárna Hučák na řece Labi. Elektrárna byla vybudována na „Hučavém“ jezu, podle kterého dostala také svoje jméno. Dnes je chráněnou kulturní památkou, jejímž vlastníkem je ČEZ.

Nejprve jsme si prohlédli elektrárnu zvenčí, viděli jsme skutečnou několikátunovou turbínu a přitom jsme se dozvěděli něco z historie elektrárny. Potom jsme si prohlédli strojovnu uvnitř. Viděli jsme, jak pracují generátory, které vyrobenou elektrickou energií zásobují celý střed města Hradec Králové. V době naší návštěvy pracovaly dva ze tří generátorů, protože se jejich počet reguluje podle aktuálního množství vody.

V elektrárně se nám nejvíce líbilo informační centrum Obnovitelné zdroje ČEZ, kde je interaktivní výstava. Všichni jsme si mohli vyzkoušet na modelech, jak se dá vyrobit elektřina díky síle vody, větru a slunce. Pohráli jsme si s autíčky na solární pohon, díky větru jsme mohli pumpovat vodu ze studny nebo rozsvítit domečky v celé vesničce. A bez obav na modelu větrného tornáda vyvolat tornádo. Protože se nám nechtělo interaktivní hernu opustit, nalákal nás pan průvodce na poslední část prohlídky. V kinosále nám promítl „Jak pan cvrček stavěl elektrárnu“, kde na skvěle animované pohádce bylo vysvětleno fungování obnovitelných zdrojů.

V elektrárně se nám moc líbilo a mile nás překvapilo, že vstupné bylo zdarma a jako dárek jsme dostali samolepky a pohlednice. Po nakoupení suvenýrů jsme pokračovali v našem výletu dál. Dalším cílem naší cesty byl zoopark Stěžery.

V zooparku jsme si vybrali výukový program „Zvířata z celého světa“, kdy jsme měli komentovanou prohlídku s průvodcem. Všichni jsme se aktivně zapojovali do výkladu, hladili jsme zvířátka, krmili je mrkví a jablky, odpovídali jsme na hádanky a ti starší z nás pracovali s pracovním listem.

Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí ze světa zvířat. Už víme, kolik litrů vody se vejde pelikánovi do zobáku, co dělá želva, když jí je zima, že se opravdu neříká „je hloupý jako osel“, jak loví puma, kam chodí na záchod tapír, co dělá papoušek, když se mu stýská, a spoustu dalších zajímavostí. Nakonec jsme si ještě prohlédli zvířátka v teráriích a pohladili agamu vousatou. Pak už jsme se museli rozloučit a vydat se na cestu domů.

I když únava byla znát, všichni byli nadšení a spokojeni. Moc si přejeme, aby takových krásných exkurzí bylo víc.

*Jiřina Maglenová, Monika Rejlová, Lenka Kupková,
Martina Suchardová, Ola Umanets*

Prvňáci a druháci na školním výletě

Ve čtvrtek 15. června. se prvňáčci a druháci vypravili na školní výlet do FAJNPARKu v Chlumci nad Cidlinou. Tentokrát jsme využili linkový autobus do Nové Paky a potom jsme pokračovali vlakem, protože děti vlakem příliš často nejezdí. Cesta nám rychle utekla a už jsme pospíchali stezkou pro pěší asi 1,5 km podél silnice, abychom byli v parku co nejdříve.

Celý areál jsme si nejprve projeli dětským vláčkem, abychom viděli, co nás čeká. Nejprve jsme projeli Hmyzákovem, kde jsme poznali pracovitě mravence, obří motýly, zákeřnou kudlanku nebo roztomilou berušku. Projeli jsme také mezi dinosaury Dinopralesem. Viděli jsme zakrslé kozy a lamy ze Zvířátkova.

Nejvíce se nám líbila projížďka v miniautíčkách, své dovednosti jsme si vyzkoušeli v Safari cars autičku a nejobtížnější bylo řídit vesmírné vozítko Ufo cars, vozidlo bez volantů a bez řídicích pád. Neřídili jsme jenom auta, ale svezli jsme se také na koních ve stylu westernu a zastříleli si z luku. Svoji sílu a odvahu jsme vy-

zkoušeli na Kilimandžáru, což je horolezecká stěna. Po jejím zdolání jsme měli krásný výhled a pak jsme sjeli po dlouhé klouzačce dolů. Samozřejmě jsme nevynechali trampolíny v Hopsálkově a BUNGEE trampolínu.

A to nejlepší nakonec – vodní pirátské čluny, které jsou opatřeny vodním dělem. A tady opravdu na nikom nezůstane suchá nit. Proto jsme se i my museli převléknout do suchého oblečení. Pak jsme se vydali na zpáteční cestu, i když se domů opravdu nikomu nechtělo. Samozřejmě jsme nakoupili nezbytné suvenýry, které patří k výletu, a potom již hurá na vlak. Cesta domů byla pohodlná a příjemná, ve vlaku jsme si odpočinuli a plni zážitků se těšili na rodiče, protože jsme nevěděli, co jim povědět dřív.

Celý den nám krásně svítilo sluníčko a v tomto usměvavém duchu probíhal i celý náš den. Byl to krásný výlet na zakončení školního roku.

Monika Rejlová, Jiřina Maglenová, Hana Erbenová

Třetáci poznávají Prahu

V pátek 2. června jsme se se třetáky vydali na dlouhou cestu do Prahy. Nešli jsme pěšky, ale jeli jsme objednaným autobusem. Počasí slibovalo nebe bez deště, takže nám nic nebránilo vyrazit poznávat atmosféru hlavního města Prahy. Za dvě hodinky jsme zastavili u Strahovského stadionu. Pohled na stadion byl žalostný, betonové tribuny se div nerozsypaly, dobu slávy velkých spartakiád odnesl čas. My jsme se vydali okolo velkého stadionu směrem k Petřínu. Byli jsme totiž zvědaví, jak vypadá petřinská rozhledna. Děti vyzbrojeny svačinami a pitím statečně vyrazily na první 1,5 km dlouhou procházku. Vyplatilo se. Na Petříně jsme obdivovali krásné zahrady, žebříkovou instalaci před hvězdárnou, ale i bludiště z provizorního plotu, které se táhlo zahradami kvůli rekonstrukci. Minuli jsme stanici lanovky, která na Petřín také vede a stanuli jsme před, nebo spíš pod Petřinskou rozhlednou. Je to taková 5x zmenšená Eiffelova věž, i tak vzbuzovala respekt. Děti se na rozhlednu chtěly podívat, tak jsme vyrazili. Měli jsme štěstí, žádná fronta nás nečekala. Schodů bylo hodně, statečně jsme vystoupali nahoru, někteří překonali sami sebe. Otevřel se nám krásný výhled na celou Prahu. V pořádku jsme slezli dolů a posvětili dobrotu z domu.

Protože nás čekala cesta ke Karlovu mostu, kde nás čekal pan Nebeský s programem, nemohli jsme navštívit bludiště, to si necháme zase na jindy. Cesta vedla kolem Pražského hradu, protože bylo tou dobou zrovna 12 hodin, viděli jsme střídání stráží. Už víme, jak vypadá Chrám sv. Víta, že Pražský hrad je rozsáhlý a stráž se mění přesně podle pravidel a na povel. Pokračovali jsme po zámeckých schodech, kolem kostela sv. Mikuláše až ke Karlovu mostu. Ten jsme museli přejít a na jeho druhém konci nás přivítal pan Nebeský. Rozdělil děti do dvou týmů, kapitáni dostali měšce na zlaťáky a dvouhodinový program mohl začít. Děti dostávaly bleskurychlé otázky, když odpověděly správně, dostaly zlaťák pro svůj tým. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí z doby Karla IV. a z doby, kdy se stavěl most. Už víme, že předchůdce dnešního kamenného mostu byl ze dřeva a jmenoval se Juditin. Ochránce Karlova mostu je ledňáček, kte-

rý chrání most před nebezpečím ze vzduchu, bouřkou, vichřicí, kroupami... Víme, že sloup s vínem byl odstraněn z mostu, protože překážel procházejícím. Sloup tu byl, protože tu zřídili vinice. Docela kruté tresty byly za krádež vína ve dne, kdy usekli ruku. Za krádež v noci setnuli hlavu. Se zajímavými otázkami a nadšením dětí jsme se volně dostali na druhou stranu mostu a sešli jsme ke Kampě. Tady byly vidět pásy, na které při povodních hasiči staví povodňové bariéry. Na Kampě jsme také vyslechli pověst o Madlence, která mandlovala prádlo, a zázrakem se jí nedostaly ruce do mandlu.

Druhá část programu pokračovala na Kampě, kde děti dostaly mapky a otázky, měly hledat podle indicií odpovědi na ty otázky. Pak následovalo vyhodnocení a sečtení zlaťáků. Za snažení byly odměněny sladkou odměnou. Program byl úžasný, vtipný, plný informací s podáním blízkým dětem. Protože jsme byli trochu unavení a hlavně hladoví, poseděli jsme v parku na Kampě a posvětili. Bylo tam nádherně. Do odjezdu autobusu nám zbýval ještě nějaký čas, tak jsme se vydali na orloj na Staroměstské náměstí, cestou jsme si koupili zmrzlinu a obdivovali jsme uličky a křižovatky přeplněné lidmi, krámky plné bonbónů a různých upomínkových předmětů, které byly v Praze samozřejmě drahé. K orloji jsme dorazili včas, ve čtyři hodiny jsme už počítali apoštoly v okýnkách, zjistili jsme, že tři mají v opravě. Po velkém zážitku u orloje jsme navštívili suvenýry a stánek s trdelníkem. Děti si nakoupily, co potřebovaly, a vyrazili jsme směrem k autobusu, který nás naložil u Čechova mostu. Nožičky byly utapané, ale za ty zážitky to stálo. Děti byly statečné a hodné a na programu ukázaly, že také spoustu věcí vědí. Prahu, těšíme se zase někdy ahoj.

L. Kupková, M. Suchardová

První setkání se spisovatelkou

Žáci 1. a 2. ročníku se v pondělí 5. června měli možnost setkat v místní knihovně s opravdovou spisovatelkou. Přijela Petra Martišková a představila dětem svoji knížku Velké dobrodružství malého dráčka. Zároveň jim vysvětlila, jak knížka vzniká – od nápadu, psaní, ilustrací, korektur až povlastní vydání. Děti byly zapojeny do besedy tak, že řadily např. zvířata podle rychlosti, pomalosti, délky skoku. Většina žáků měla s sebou čtenářské deníky, kam jim paní spisovatelka napsala přání.

Na závěr všichni obdrželi pracovní list s dráčkem Smrčkem. Už nyní se těšíme na podobnou besedu v příštím školním roce.

J. Maglenová, M. Rejlová

Beseda s panem Fléglem

V posledních letech se nějak zadrhla spolupráce škol a AČR. Slyšíme pořád jen o nákupech techniky atd., ale o čem ta armáda vlastně je. Právě o tom přišel dětem vyprávět člen aktivních záloh pan Flégl z organizace POKOS.

Připravil si program zvláště pro první i pro druhý stupeň. Vyprávěl dětem o úkolech armády, dělení branných složek, o možnostech kariéry v armádě, o možnostech studia na vojenských školách.

Druhá část pak byla pro většinu dětí velmi zajímavá, a to ukázka zbraní. Ty si děti mohly osahat (zbraně jsou znehodnocené), navléknout se do částí uniformy. Některým to slušelo, někteří vypadali jako holubinky. Právě míření zbraní z okna zaujalo nejen kluky.

Velmi rádi bychom na tuto akci navázali uskutečněním dne s armádou v průběhu příštího školního roku. Vzhledem k dění ve světě bude armáda ještě dlouho součástí našeho života.

AM

Tak jsme zase plavali...

Od 4. dubna do 6. června děti 1.–4. třídy v rámci hodin tělesné výchovy jezdily na plavecký výcvik do Plavecké školy v Nové Pace.

Na výuku plavání se přihlásilo 54 dětí. Po úvodním přezkoušení plaveckých dovedností se děti rozdělily do 4 družstev a výuka pod vedením zkušených instruktorů mohla začít. Po krátkém rozcvičení na břehu a připnutí nezbytných pásků na plavání hurá do vody.

Děti 1. a 2. družstva svoje plavání vylepšovaly, učily se plavecké styly, které ještě neuměly a plavaly také na vytrvalost.

Děti 3. a 4. družstva se učily nejprve se na vodu položit, potopit se, dýchat do vody, aby překonaly počáteční strach nebo obavy z vody. Všichni byli stateční a postupně se zdokonalovali a zdokonalovali.

V průběhu jednotlivých hodin děti ve vodě hrály různé hry, chodily do vířivky, na skluzavku nebo se ohřát do páry. Součástí plaveckého výcviku bylo otužování ve venkovním bazénu, kterého se účastnili jen někteří. Všichni byli nadšení a překonali sami sebe.

Po 10 lekcích plaveckého výcviku, díky skvělé práci plavčků, udělaly děti velké pokroky. Počáteční strach z vody byl ten tam, všichni si v bazénu užívali, každý se naučil plavat, i když někteří ještě s plaveckým páskem, ale to se určitě během letních prázdnin vylepší.

Závěrečná lekce byla věnována závodům ve vytrvalosti a v plavání 25 m na čas. Ti nejlepší plavci z každého družstva dostali diplom a sladkou odměnu. Úplně nejrychlejším plavcem je Adam Herbrych z 2. třídy.

Všichni si plavání moc užili a už se těší na pokračování v příštím školním roce, protože je stále co zlepšovat.

Jiřina Maglenová, Monika Rejlová, Lenka Kupková,
Hana Rejmontová, Martina Suchardová,
Hana Erbenová

Dopravní soutěž o „Pohár starostů“ v Nové Pace

Máte rádi kolo? My ano, a proto jsme se zúčastnili dopravní soutěže o Pohár starostů, který se uskutečnil 27. dubna v Nové Pace na dopravním hřišti. Zúčastnilo se 9 smíšených družstev žáků a žákyň ze 4.-5. tříd z okolních základních škol.

Družstva již tradičně plnila disciplíny: jízdu na kole na dopravním hřišti, jízdu zručnosti, testy pravidel silničního provozu a také prověřila své znalosti ve zdravotědě a základech první pomoci.

Naši školu reprezentovala dvě družstva ve složení: Jan Záruba, Damián Mašek, Barbora Šepsová, Dan Podzimek, Martin Dyntr, Jasmína Čerovská, Leontýna Kovářová, Valentina Hanhur, která obdržela cenu za nejlepší výkon v celé soutěži. Naše družstva předvedla perfektní výkony, umístila se na 1. a 9. místě a vyhrála Pohár starostů. Díky tomu postoupila do okresního kola této soutěže, které se konalo 18. 5. 2023 v Jičíně.

Děti se těšily a byly připravené bojovat o co nejlepší umístění. Účastnilo se jedno družstvo, složené ze dvou dívek a dvou chlapců z 5. třídy, a to, Valen-

tina Hanhur, Tereza Stuchlíková Martin Dyntr a Jan Záruba. Závodily byly organizovány opět ve stejných disciplínách jako v Nové Pace, ale byly na ně již kladeny vyšší nároky. Zejména jízda zručnosti vyžadovala dobré ovládání kola. V dalších disciplínách si vedli velmi dobře, ale kvůli ztrátě několika bodů jsme se umístili na krásném 2. místě!

Nové stanoviště v této soutěži připravilo naše vojsko. Děti házely granátem na cíl a ukázaly, jak se vyznají v kartografii a v neposlední řadě si zkusily i svoji „fyziku“ a to sedy-lehy a kliky. V tomto zápolení jsme skončili na 3. místě.

Dětem se soutěž velmi líbila a podařilo se spojit příjemné s užitečným. Dozvěděly se spoustu nových informací a jezdily na kole podle pravidel silničního provozu za dozoru Policie České republiky, která je bedlivě sledovala.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, kdo se podíleli na přípravě závodů a organizaci BESIP.

Martina Suchardová

Zápis do 1. třídy

V úterý 11. dubna přivítala zvířátka z pohádky Boudo, budko 23 budoucích prvňáčků. V doprovodu rodičů a pohádkové postavy děti plnily jednotlivé úkoly. Všichni ukázali, že pohádku Boudo, budko znají, protože ji dokázali vyprávět podle obrázkové osnovy a seřadit obrázky za sebou podle děje. Každý se nejprve představil, řekl, kolik mu je let a kde bydlí. Předškoláčky ukázali, že umí čísla přiřadit ke správnému počtu prvků a prstů, poradí si s geometrickými tvary, umí seřadit tvary od nejmenšího k největšímu, zvládnou namalovat křivou i rovnou čáru, dokáží nakreslit postavu. A barvy byly samozřejmostí. Jediným oříš-

kem pro děti bylo postavit obrázek domečku podle barevné předlohy, kdy byla vyzkoušena prostorová orientace. Jako pomůcka stačila obyčejná víčka od PET lahví, které ochotně nasbíraly děti z 1. stupně. Někteří ještě měli malý problém se zavázáním tkaničky u boty, ale všichni slíbili, že to napraví.

Po splnění všech úkolů na děti čekal malý dárek od paní ředitelky.

Budoucím prvňáčkům se ve škole moc líbilo, zápis se vydařil i díky velké pomoci žáků 9. třídy. Děkuje.

Monika Rejlová, Lenka Kupková, Hana Rejmontová

Slavnost slabikáře

První ročník základní školy bývá pro děti nejtěžším. Ze školáčků se stanou školáci, kteří začnou pronikat do tajů písmenek a čísel. Postupným zdoláváním abecedy, spojováním písmenek ve slabiky a slabik ve slova se proměňují ve čtenáře. Proto je v tomto období nesmírně důležitá pomoc a součinnost školy a rodiny. Je potom úžasné sledovat u dětí vývoj čtenářských dovedností. Závěr školního roku bývá v 1. třídách zakončen ve Slabikáři slavnostním slibem čtenářů.

Jedná se o velmi významný okamžik, který by měl zůstat v paměti dětí jako ojedinělý. Rozhodli jsme se proto pro opravdu nezapomenutelný zážitek – uskutečnit akci na hradě Pecka. Pan kastelán Murdych nabídl prostory Rytířského sálu, obstaral pozvánky, slavnostní přípitek a velké překvapení – hradního pána, pana Kryštofa Haranta. Domluvili jsme datum a čas, 12. 6. 2023 v 16 hodin. Sezvali jsme všechny rodiče, prarodiče, zástupce obce i ZŠ. Ve škole jsme trénovali čtení a zpívání a připravovali se na náš velký den. Dopoledne jsme se fotili, takže odpoledne jsme přišli vyšňoření a plni očekávání.

Své vystoupení jsme zahájili oblíbenou písničkou Ovocí, čtveráci, protože taková opravdu jsme. Každý z nás se představil svým jménem, ukázal namalované písmenko ze svého jména a řekl básničku. A nyní přišlo to nejtěžší. Pan Kryštof Harant si sundal svůj nádherný, vlastnoručně vyrobený klobouk a paní učitelka do něj vhodila věty. My jsme si vždy vytáhli větu, posadili se za stůl a četli o životě Kryštofa Haranta. Svůj výkon jsme stvrdili podpisem. Všichni jsme společně řekli Rytířský slib čtenáře. Poté jsme předstoupili před hradního pána, poklekli a on nám přiložil meč na rameno a přijal nás tímto do Rytířského řádu čtenářů. Věnoval nám svoji knížku. Na závěr našeho vystoupení jsme si zazpívali Pec nám spadla.

Paní knihovnice Lenka Knapová nám přečetla pohádku a rozdala knížky s průkazem čtenáře, který můžeme využívat celý rok zdarma. My už jsme ale netrpělivě pokukovali po lahvích šampaňského. Tušili jsme podle etiket, že bude pro nás. Pan Kryštof Harant nás opravdu nejen královsky přivítal, poslouchal naše básničky a čtení, ale odměnil nás sklenič-

kou šampaňského, se všemi si přitukl a popřál nám hodně radosti při objevování nových knížek.

Další překvapení pro nás měli naši rodiče. Obdarovali nás knížkou s nádherným věnováním. Nevěděli jsme, kterou z darovaných tří knížek si máme dříve prohlížet, ale ta od rodičů rozhodně vyhrála.

Naše slavnost pokračovala společnou cestou přes bylinkovou zahrádku, kde nám pan Harant pověděl příběh ze své cesty do Egypta, až na náměstí. Zde jsme hledali kočky na domech a plnili tak ještě úkol z našeho oblíbeného Touláčku.

Před knihovnou jsme se všichni společně vyfotili. Uvnitř nás totiž čekal poklad (záložka a lízátko) a občerstvení. S rodiči jsme si společně vybrali svoji první knížku na novou průkazku.

Tento den pro nás byl opravdu velmi náročný, ale krásný.

Děkujeme manželům Murdychovým za perfektní organizaci a zabezpečení celé akce, paní knihovnici za pohádku, knížky, průkaz a občerstvení.

Všichni, kteří se Slavnosti Slabikáře zúčastnili, si jistě všimli, jak šikovné prvňáčky naše škola má. Budeme jim jistě přát, aby láska ke knihám byla trvalá, aby v nich nacházeli radost a poučení a staly se jejich kamarády na celý život

Jiřina Maglenová

Brigáda v lese

Na úterý 18. dubna byl ohlášena výpadek elektrické energie. Pro žáky z 2. stupně jsme zorganizovali brigádu v lese.

Na základě předchozí zkušenosti už někteří z žáků věděli, co je čeká. Ráno jsme se ve škole nasvačili a pak jsme vyrazili v pracovním oblečení do Odnože. Počasí zprvu nepřálo, foukalo a poprchávalo. Na mýtině nás čekal pan Ulvr a řekl nám, který úsek lesa budeme čistit, a tak jsme se pustili do práce. Na hromady jsme vrstili větve, klacky, kusy kůry a odřezků. Zprvu pracovali všichni velmi svěže a práce šla pěkně od ruky. Když přišel čas svačiny, děti si rozdělaly oheň a mohly si opět burty nebo se trochu ohřát. Kluci z osmičky a devítky byli na tuto část akce velmi dobře připraveni, přinesli si grilovací mřížku, naložené maso a klobásky na opečení, nechyběli ani dresinky. Pravda, trochu déle trvalo, než si vhodně připravili ohniště a mohli dát první plátky masa na gril, ale povedlo se. Po svačině už chuť do práce u některých značně polevila. Přesto jsme ale mýtinu vyčistili.

Nakonec se umoudřilo i počasí, vítr se zklidnil a občas vykouklo i sluníčko. Po půl dvanácté jsme se sbalili a vrátili se zpět do školy. Tady na nás čekal oběd – polévka, řízek s chlebem a okurkou.

ŠK

Kouzlení z perníku

Ve čtvrtek 20. dubna navštívili žáci naší 8. třídy SŠGS v Nové Pace, kde probíhala soutěž Kouzlení z perníku. Mohli si tak prohlédnout krásné výtvary soutěžících, kteří studují na stejných typech škol a prezentovali své dovednosti přímo před zraky návštěvníků. Pod rukama jim tak vznikaly krásně zdobené perníky. Po celé škole jsou vystavena díla žáků, kteří na škole studovali a účastnili se i dalších soutěží. K vidění toho bylo určitě mnoho. Okouzlili nás i chlapci, budoucí barmani, kteří vysvětlovali a názorně ukazovali, jak se správně namíchá drink i před zraky hostů. Nejen vytvořit drink správně, ale i udržovat oční kontakt a komunikovat s hosty je to, co musí správný barman znát.

Odvezli jsme si i dostatek informací o oborech, které škola nabízí, a vlastně o celém systému, jakým škola pracuje. Třeba mezi námi seděli budoucí cukrářky, truhláři či absolventi čtyřletého oboru hotelnictví.

Děkujeme za zážitek.

L. Morávková

Za pohádkou do Nové Paky

Dne 18. května se žáci 1. a 2. ročníku se svými paní učitelkami vydali do Nové Paky za poslední pohádkou do MKS. Nejdříve jsme se prošli po náměstí a hledali stavební motivy na domech a stavbách z Touláčku, který nás provází na všech našich výpravách mimo školu. Protože jsou děti všímavé, objevily všechny motivy a další zajímavosti.

Hudební pohádku O makové panence a motýlu Emanuelovi na motivy známých večerníčků podle námětu Václava Čtvrťka připravilo divadlo Slunečnice z Brna. Děj tvořily čtyři příběhy. Na jejich konci vždy následovalo ponaučení, které vyplynulo z příběhu. Děti byly vtaženy do děje a spontánně reagovaly. Nechyběly humorné momenty ani veselé písničky. Nejen toto, ale celé představení včetně krásně barevných kostýmů se dětem velmi líbilo. Na závěr se děti s herci před MKS rády vyfotily a poděkovaly jim za jejich vystoupení. My zase děkujeme dětem, že se již uměly během představení i po jeho skončení chovat. Sladkou tečku si dopřály v cukrárně Kolombína. Paní prodávčka každého při odchodu obdarovala, což mnohé

překvapilo. Je tedy vidět, že slušně se chovat umíme, jen musíme ještě trénovat.

Cesta autobusem tam i zpět proběhla bez problémů, za což vděčíme paní učitelce Mgr. Monice Rejlové, která jej včas zajistila, a sympatickému panu řidiči, který nás už vezl několikrát.

Škoda jen, že se MKS nejméně na tři roky uzavírá, ale potom bychom se měli dočkat nové budovy.

Jiřina Maglenová

Nové webové stránky knihovny a informačního centra

Knihovna Kryštofa Haranta má nové webové stránky. Najdete je na adrese: www.knihovnapeccka.cz. Stránky jsou vytvořeny v souladu se zněním Standardu pro dobrou knihovnu, kde je strukturováno metodické doporučení obsahu webu pro knihovny s přihlédnutím k jeho základní funkci. K tvorbě nových webových stránek knihovny nás vedlo především to, že stávající stránky již neměly dostatečnou technickou podporu a jejich design byl zastaralý. V dnešní době, kdy jsou jednotlivé instituce čím dál více hodnoceny také podle své prezentace na internetu, bylo pořízení nového webu dalším důležitým krokem v modernizaci naší knihovny a zlepšení služeb našim uživatelům. Od června 2023 již nejsou staré stránky aktualizovány a veškeré informace o naší knihovně hledejte nyní na nových webových stránkách. Věříme, že pro vás budou uživatelsky příjemné a budete se zde cítit jako při samotné návštěvě knihovny.

V rámci propagace našeho městečka jsme také nově založili webové stránky Informačního centra Pecka. Od stránek si slibujeme, že budou přehledně poskytovat všechny služby v našem městečku a přitáhnou zájem nových návštěvníků Pecky. Spuštěna je zatím bezplatná webová prezentace, kterou si můžete prohlédnout na adrese: www.infopeccka.webnode.cz. Uvítáme jakékoliv připomínky, podněty či nápady, které prosím pošlete přednostně e-mailem na tuto adresu: knihovna.peccka@seznam.cz.

Výpůjční doba knihovny o prázdninách:

úterý a pátek: 9–11, 12–16, změna platí od 1. července do 31. srpna 2023.

Upozornění pro čtenáře: Knihy zapůjčené v červnu a červenci Vám automaticky prodloužíme do září. Mimo otvírací dobu lze knihy vracet do Biblioboxu umístěného před budovou knihovny.

Přejeme všem uživatelům krásné a slunné prázdniny.

Poznávej přírodu s dráčkem Smrčkem

Jedno krásné slunné červnové pondělí naši knihovnu navštívil vzácný host, spisovatelka Petra Martišková. Pozvali jsme si děti z první a druhé třídy ZŠ a paní spisovatelka jim vyprávěla o tom, jak píše knihy, jak taková kniha vzniká a také například jak dlouho to trvá. Dále se děti dozvěděly společně s dráčkem Smrčkem zajímavosti z přírody (jaký strom je nejstarší, nejvyšší, nejkrásnější, jaké zvíře je nejrychlejší, jaké nejpoma-

lejší), ale i to, jaké číhá na děti v přírodě nebezpečí. Besedu vedla spisovatelka interaktivním způsobem na základě své vlastní knihy Velké dobrodružství malého dráčka. Nakonec se ještě dětem podepsala do deníčků. Jako poděkování ji naši žáčci zazpívali písničku, kterou se ve škole právě naučili. Akce byla podpořena skupinou MAS - Brána do Českého ráje.

Lenka Knapová

Nové knihy v knihovně

Venkovní teploty nám začínají pomalu dávat najevo, že je tu léto. A kdy jindy se začíst do krásného příběhu než právě na lavičce v parku, u vody na koupališti, na pláži u moře nebo doma na zahrádce. S knihou se dá nejlépe trávit volný čas, kterého se nám přece jen během dovolené a delších letních dní dostane o něco více. Knihovní fond jsme proto opět doplnili o nové zajímavé tituly ze současné knižní produkce a připravili jsme je pro vás k vypůjčení. A to je nepochybně pro všechny čtenáře záruka dobré zábavy a pohody na celé léto!

Danielle STEEL
Hrdinové
Praha: Ikar, 2020

Román populární americké autorky je tentokrát neobvykle dramatickým příběhem, v němž se skupina lidí nejrůznějších profesí, povah a zájmů snaží odvrátit katastrofu,

která hrozí dopravnímu letadlu. Z newyorského letiště vzletají dvě letadla mířící do San Franciska. Agentka Bernice Adamsová najde u bezpečnostní kontroly pohlednici s obrázkem Golden Gate Bridge, na níž je napsaná nejednoznačná, až hrozná zpráva. Vyšetřování se ujme Ben Waterman, který se nakonec zaměří na letadlo pilotované Helen Smithovou. Na palubě je mimo jiné jedna filmová hvězda, pilot, který zrovna ukončil čtyřicetiletou kariéru, nebo rozrušený otec, cestující s malým synem, jehož ustul své bývalé ženě. Ben má podezření, že někdo na palubě Helenina letadla plánuje něco strašného. A má pravdu. Cestující, posádka a odborníci se pod tíhou okolností nedobrovolně stávají hrdiny, kteří se snaží odvrátit tragédii.

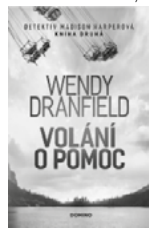
Petra SOUKUPOVÁ
Nikdo není sám

Brno: Host, 2022
Nikdo není sám, ale možná by někdy chtěl. Anebo jsme sami naopak všichni -- bez ohledu na to, s kým nebo jak žijeme? Veronika má práci, která ji baví, manžela, který jí rozumí,

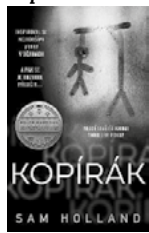
dvě náctileté děti, s nimiž není žádný větší problém. Sice nemá příliš dobrý vztah s rodiči, ale udržuje si od nich bezpečný odstup. Jenže někdy tohle všechno nestačí. Křehkou rovnováhu náhle naruší smrt matky a Veronika představa spokojeného života se začne rozpadat jako domeček z karet. Jestliže někdo dokáže popsat nedělní oběd, výlet na rozhlednu nebo babiččin pohřeb jako bezohlednou poziční válku, pak je to Petra Soukupová. Její nový román čtenáře okamžitě vtáhne do světa, ve kterém se spolehlivě poznává, aby vzápětí krok za krokem odhaloval absurditu a trapnost rodinných bitev, v nichž nemůže nikdo vyhrát.

Wendy DRANFIELD
Volání o pomoc
Praha: Domino, 2023

Temná pravda za oponou smrtících lží. Druhý díl detektivní série o Madison Harperové. Madison Harperová se vrací do Lost Creek a s pomocí Natea Monroea hledá odpověď na řadu otázek: Kdo ji dostal do vězení za zločin, který nespáchala? Co se stalo s jejím synem? A kdo zabil její bývalou přítelkyni? K tomu se přidá smrt místní dívky, z jejíž sebevraždy se vyklube dílo zvráceného vraha. Vyšetřování postupuje a Madison si myslí, že je připravená na všechno. O tuto jistotu ale přijde, když na policejní stanici v poutech přivlečou jejího vlastního syna...

Sam HOLLAND
Kopírák

Praha: Euromedia Group, 2023
Krimi thriller o zabijákovi napodobujícím známé sérievé vrahy. Má krutost nějaké hranice? Anglii ochromí série hrůzných vražd. Každá byla spáchána jinou metodou, brutální... a povědomou. Pachatele totiž podle všeho inspirovali nechvalně proslulí sérioví vrazi. Vysloužil si proto přezdívkou Kopírák. Co když se ale rozhodne své vzory ještě překonat? Nejděsivější krimi thriller roku!

Kateřina KAROLOVÁ
Zitřek ti nikdo neslibil
Praha: XYZ, 2023

Tajemný psychologický thriller mladé české autorky, jehož tři hrdinové se probouzejí po zážitku, na nějž si teprve musí vzpomenout. Jsou tři, i když každý sám. Probudí se na neznámém místě. Netuší kde, neví proč. Nic si nepamatují. Julie procítá na zemi v cizí koupelně. O kus dál se probouzí Viktor. Patrika ze spánku vytrhne bolest a stejně jako ostatní tápe s naprostou marností v zamlžených vzpomínkách. Nedokáže promluvit a nic nevidí. Ale jako jediný ví, že je někdo poblíž...

Tove ALSTERDAL
Vývrat
Praha: Argo, 2022

Příběh inspirovaný skutečnými případy a policejními postupy řeší otázky vyšetřovacích metod, viny a paměti, především jde však o napínavou detektivku, oceněnou jako nejlepší švédská kriminálka roku 2020. Olof Hagström projíždí krajem svého dětství, idylkou krajinou modrých hor a řek na severu Švédska. Z náhlého popudu se zastaví v rodném městečku, poprvé po dvaceti letech. V rodném domě, kde nebyl od té doby, co jej ve čtrnácti letech odsoudili za těžký zločin a zavřeli do výchovného zařízení. Od setkání s otcem si moc neslibuje, ale dopadne to ještě hůř, než si představoval: najde jej v koupelně mrtvého. Vyšetřování se ujímá policistka Eira Sjödinová, která se do rodného Adalenu také vrátila teprve nedávno, aby pečovala o matku, u které se začala rozvíjet demence. Olofův mladický zločin si dobře pamatuje, i když byla tenkrát ještě malá. Zavraždil Olof otce? Eira začne rozplétat nitky zločinu, brzy se však ukáže, že možná ne jednoho.

Christine BRAND
Slepec

Praha: Euromedia Group, 2021
Thriller, v němž je slepý muž jediným svědkem zločinu, ke kterému ale nedou žádné stopy ani důkazy. Slepý Nathaniel si právě v obchodě kupuje košili. S výběrem mu přes videohovor pomáhá žena, s níž je ve spojení prostřednictvím speciální mobilní aplikace. Žena náhle začne přisěně křičet a ozve se rána, jako když bezvládné tělo padne na zem. Linka je němá. Nathaniel je přesvědčen, že se ženě něco stalo, něco hodně zlého. Jenomže nic neviděl a nikdo mu nevěří. Není žádný důkaz, který by jeho tvrzení podpořil. Pomoc Nathaniel najde u své kamarádky, již je novinářka Milla Nova. Společně se pouští do pátrání. Přitom ale slepý muž tápe i ve své vlastní temné minulosti. On sám už totiž kdysi byl svědkem příšerného zločinu...

Julie GARWOOD
V ohrožení
Ostrava: OLDAG, 2022

Čtrnáctý díl z řady knih, které jsou zároveň milostnými romány a detektivkami. Grace Isabel MacKenové padne na ulici do náruče zraněný muž a vzápětí oba začne pronásledovat ten, kdo po zraněném střílel. Grace v sebeobraně po zabíjácovi vystřelí a zabije ho. Při jednání s policií ji pomůže právník Michael Buchanan a po vyčerpávajících výsleších je volná. Jakmile se Grace vydá do Skotska uplatnit nárok na dědictví, jede Michael přes její odpor za ní. Brzy si musí poradit s hrozbou a nebezpečím, jímž je Grace Isabel vystavena, ale také se vzájemnou narůstající náklonností.

Alena MORNŠTAJNOVÁ
Les v domě

Brno: Host, 2023
Dramatický příběh o tom, že nic v životě není takové, jak to na první pohled vypadá, a že žádné

tajemství není nikdy pohřbeno tak hluboko, aby se nedalo vykopat. Říkají jí Cácora a vypadá to, že je na světě nedopatřením a jakoby navíc. Otec kamsi zmizel při povodních, matka utíká před odpovědností k milencům a alkoholů a Cácora zůstala viset na krku nevraživé babičce, která obhospodařuje zahradnictví a je přesvědčená o tom, že všechno špatné lze v životě jednoduše vyhubit jako žravé plžáky. Nebo o tom prostě nemluvit. Jenže všude kolem je les, ve kterém se skrývá cosi hrozného, a Cácora jednoho dne mluvit začne...

Lucie BECHYNKOVÁ

Opravdové zločiny 2
Brno: CPress, 2022

Kapitoly zkoumají případy vražd, ke kterým došlo v různých částech světa během minulého a na počátku současného století. Součástí práce jsou rozhovory s kriminalistou i lidmi, kteří zákon porušili.

Autor příspěvku: Lenka Knapová

Peckovské náměstí bylo plné veteránů

Za krásného slunečného počasí se v neděli 21. května na Pecce a okolí uskutečnil 2. ročník motoristické a společenské akce Veteránem okolo Pecky, který se letos jel jako Memoriál Tomáše Hanka.

Vystaveno bylo více jak osmdesát veteránů a téměř šedesát z nich se vydalo od půl jedenácté na sedmdesátikilometrovou trasu. Na ní čekalo na účastníky sedm průjezdních kontrol, kde plnili úkoly, dostávali razítko nebo opisovali písmeno. Jelo se podle šipkového itineráře. Navíc je na cestě čekaly turistické zajímavosti jako replika větrného mlýna nad Borovnicí, výhledy na zasněžené vrcholky Krkonoše nebo přejezd hráze přehrady Les Království. Vedle motocyklů a osobních automobilů byly k vidění krásně zrestaurované historické traktory, hasičská „erena“ nebo Tatra 805. Velkým lákadlem byl rovněž originální vůz LIAZ, s nímž v roce 1985 absolvoval Jiří Moskal slavnou soutěž Paříž – Dakar.

Ve startovním poli byla zastoupena řada automobilových i motocyklových značek v čele s různými typy škodovek, fordů, VW, mercedesů, zastoupeny byly i porsche, renault, trabant, fiat, praga, aero a další. V poli účastníků byly také zajímavé osobnosti – autokrosový mistr Evropy Ondřej Medlík, čtyřnásobná účastnice Dakaru Olga Roučková, Ondřej Martinec, nejlepší český pilot letošního Dakaru Classic, autokrosový nestor Lubor Zívr, dlouholetá soutěžní posádka automobilových rallye Václav a Zuzana Petrtýlovi.

Akci navštívilo velké množství diváků, kteří vytvořili příjemnou atmosféru. Všichni, kteří soutěž dokončili, obdrželi v cíli pamětní list a medaili. Vyhlášení pak byli podle trestných bodů vždy první tři ve všech kategoriích. Velké poděkování patří všem účastníkům, ochotným pořadatelům, Městysu Pecka a také místním občanům, kteří „odparkovali“ svá vozidla z náměstí po dobu konání akce a umožnili tak hladký průběh. Za možnost občerstvení pak i Cukrárně Zlatá Pecka a občerstvení U Legionáře.

Pavel Vydra

Foto: Matěj Hank, Roman Kunčík

Vítězi kategorií se stali:

kategorie 1 – motocykly do roku 1945:
Martina Kuková – Royal Enfield

kategorie 2 – motocykly 1945+:
Tomáš Rybář - Dněpr

kategorie 3 – automobily do roku 1945:
Jaroslav Nosek - Praga Picollo

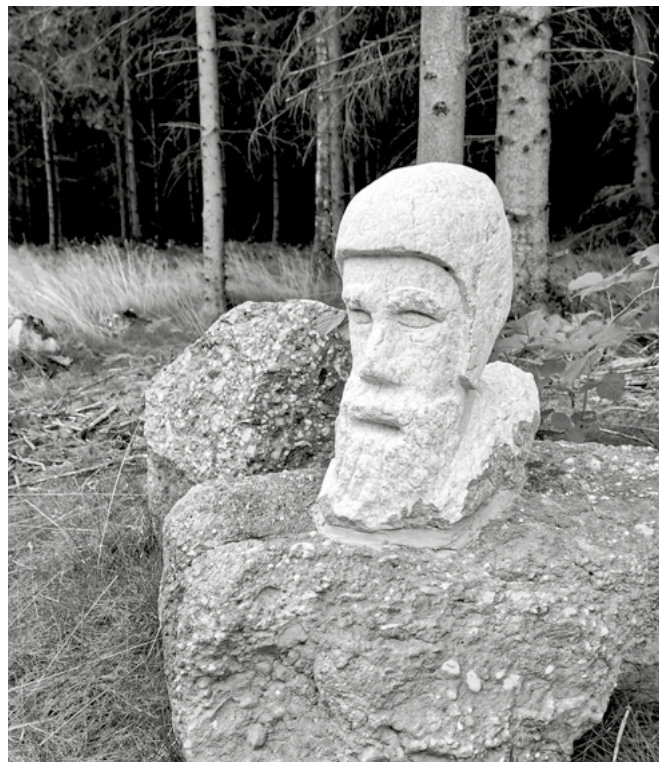
kategorie 4 – automobily 1945+:
Václav Petrtýl – Triumph Spitfire

Příběhy a pohádky Magion 3

Tuporez a drvoštěp

Tonda Pour byl drvoštěp. Byl to takový tvrdý chlap, neotesaný, všude ho bylo plno, vous si neholil a šeptat neuměl. Zato uměl vzít sekyru a pilu, jít po pěších do lesa a tam kácet stromy. Pak ty stromy zapřahat za koně a stahovat je k cestám, odkud se zase formani z pily museli posnažit. Za kmeny mu dobře platili, měl povolení v lese kácet a z drvoštěpování si udělal slušné živobytí. A protože žádné řemeslo by mnoho neuneslo, kdyby nebylo dobrých nástrojů v šikovných rukách, jediné, o co Tonda dbal bylo, aby jeho pila byla vždycky ostrá a jeho sekera aby měla ten správný švih. Staral se o svoje nástroje s velkou láskou a každý šrám od suku i každou bolítku na nich hned poznal.

Jednou takhle v červenci Toníka z chalupy volají, že tedy, pane Pour, kdybyste vzal sekeru a pilu a šel do lesa, je tam u jednoho palouku dub na smýcení. A tak Toník vzal sekeru, pilu, svačinu a vodu. Za ucho si dal tužku a šel, kam mu ukázali. Došel na palouček, který byl zrovna jako z pohádky. Lesní kvítí na něm vonělo, stromy statné a pěkně uspořádané, jen radost pohledět. A také ten dub, který měl smýtit. Ptactvo na něm cvrlikalo jako symfonie, v jeho koruně bylo života a na jeho kmeni se proháněli nejružnější datlové. Toníkovi se zrovna srdce smálo, když na strom koukal a poslouchal šumění v jeho košatě rostoucím listoví.

Nicméně práce je práce, a tak když se Toník vyndával, rozhodl se, že se do ní pustí. Vybalil sekeru a chtěl si vysekat pro pilu zásek. Jenže co to? Pila do dřeva tupě bušila, jako by to byla palice, a ne a ne se zaseknout. Toník hned poznal, že je něco špatně, a kouká na sekyru. No to není možná, sekera je úplně tupá a zubatá, jako by na ní tisíc čertíků tančilo

s bruslemi. A co víc, byla orezlá, jasně viděl, že mu rezla přímo před očima. No nic naplat, s takovou se nedá sekat. Tak on si sedl do mechu a začal sekyru brousit. Nejdřív z ní hadrem smyl všechnu tu rez a železo dobře vysušil. Pak začal brousit a trvalo mu půl druhé hodiny, než byl se sekerou spokojen. Obvykle brousíval dvě nebo pět minut a nyní tolik času. Celou tu dobu přemýšlel o tom, jak mohl sekyru takto ztupit. Že by s ní někde bříknul o kámen? Nebo se mu snad o ten dub tak rychle zatlupila? V duchu krčil rameny, věděl, že dřevo dokáže zvláštní věci, ale takové divy ještě neviděl. To jako by s ní sekal do řetězu. Nemohl věci přijít na kloub, ale když dobrousil, zvedl se a znovu do díla. Jenže se stalo to stejné, co prve. Sekyra hluše bušila do kůry stromu a ne a ne se zaseknout. Když ji zvedl k očím, viděl, že je zase tupá, jako kdyby s ní sekal do skály a rez mu kroužila před očima po celém těle nástroje. Rozčílil se, vždyť zrovna sekyru vyčistil a nabrousil, tak jak to, že je tupá a rezivá.

Hned se ale z rozčilení začal strachovat a hmátl po pile. Rozbalil ji z fušvaňcu, ve kterém nosil její ostrí, a nemýlil se. Bylo tupé a rezavé, jako by leželo dva roky v zemi. Zděšený Toník Pour se pokusil do dubu říznout, vylomil se mu z listu zub. To už bylo na nebohého drvoštěpa moc. Sbalil si saky paky a odešel z mýtinky na cestu domů. Z nedalekého křoví se vystrchal malý mužík v hornické kapuci a brumlal si pod vousy. „To víš, ty jeden, budeš mi tady krásné stromy kácet, no to víš.“ Brumlal si pod vousy a hrozil prstíkem. Pak se ještě chvíli tiše smál, jak ten člověk prchnul. Na nízkou větev dubu se posadil brhlík a povídá skřítkovi: „Tuporezi, co jsi to udělal. To byl Toník Pour, to on vždycky kácí jenom tam, kde je lesu ouvej, a nikdy netahá klády přes mraveniště. A stromy, které bere, jako by les omlazoval. Je dobrý a lesu pomáhá.“ „Jo to zrouna! Je to člověk, a kde kácí, tam stromy padají a hnízda ptáků padají s nimi. A jejich padlé kmeny pak drtí všechnu tu živoucí drobotinu pod sebou. To nemůže být dobré, brhlíčku.“ „Ale zrovna tenhle člověk nosí dobro v srdci, a když už kácí, tak je ohleduplný.“ „Dobro v srdci povídáš? No to se jen tak nevidí, to je pravda. Ale plné ruce má kovu. Kdyby jen měl dobro v srdci i v rukou. No dobrá dobrá, uvidíme, co se s tím dá dělat. Vždyť nakonec je to jenom člověk,“ zakončil skřítek a udělal drobné gesto, kterým zrušil kouzlo rzi, které na paloučku bylo dosud rozptýleno. Pak rozkázal brhlíkovi, ať letí a najde toho člověka. Když ho brhlík našel a skřítko Tuporeze přivedl, Toník se zrovna rozhlížel po nějakých souškách, které by třeba smýtl náhradou za ten dub. Beztak by lesu prospělo, kdyby tu a tam nějakou sundal. A že jich bylo dost.

A tu mu skřítek Tuporez nahlédl do srdce a viděl, že bylo dobré, cítil tu péči o les a viděl, že Tonda by ten dub ani nepokácel, kdyby ho tam neposlali. Tak se rozhodl, že mu pomůže.

Jak se tak Toník rozhlížel po souškách, a že jich bylo, najednou mu padnul do oka jeden strom. Byla to náhoda, nebo se u stromu pohnul nějaký list, byl trochu vzdálenější, ale zvláštním způsobem upoutal jeho pozornost. Dojde k tomu stromu a vidí, že to je krásný a statný strom, jak u soušek nebývá zvykem. Navíc se zdálo, že má dobré a tvrdé dřevo. Musel uschnout teprve nedávno. Toník Pour se příliš nerozpákoval, rozhodl se, že když už v lese je, zkusí smýtit soušku, to by mohl zvládnout i s tupým nářadím. Nebo si třeba sekýru nabrousí. Když ale vybalil sekýru z hadru, byla čistá a ostrá, jako by ji dvě hodiny brousil ten nejlepší brusič. Toník nevěřil vlastním očím. Rozbalil pilu z fušvaňcu a co nevidí, list vyleštěný, vyžehlený, zuby ostré jako břitva a tam, kde jeden chyběl, tam byly teď dva.

Nevěřící Toník vzal sekýru do rukou a několikrát s ní cvičně máchl, aby se ujistil, že nespí, ale všechno se zdálo být v pořádku. Chtěl si vysekat klín na pilu, ale po několika úderech cítil, že strom snadno smýtl i bez pily. Strom spadnul jako do peřinek a odvětvit ho šlo jako po másle. Přitom dřevo bylo tvrdé, jako by to ani nebyla souška, ale živý strom. Nadělil kmen na klády a ještě ten den přijel s koněm stáhnout k cestě. A strom byl jako pírk. Snad by tam i sám kládu odnesl. No a když ho vypláceli, nikdo se kvůli tomu neškorpil, že to není dub, nakonec to dřevo každý obdivoval a ještě byli rádi, že se nemusí s dubem lopotit. Tak měl Toník Pour jednu šichtu zajímavou, aniž by kdy tušil, že se setkal v lese se skřítkem Tuporezem.

Adam Kadmon

Překvapení na koupališti

Prázdniny byly v plném proudu a můj miláček Patrik byl na čtrnáct dní s rodiči na dovolené v Polsku.

Detailně jsem plánovala, co všechno můžeme s Patrikem podniknout. Sedmou třídu jsem ukončila s vyznamenáním, a tak jsem si mohla koupit za kapesné vysněné bílé plavky. S Patrikem jsme nejhezčí pár ze školy. Nikdy jsem si ho moc nevšímal, přeci jen už mu bylo patnáct. Připadal mi arogantní. Pořád mě na chodbách propaloval pohledem. Ty jeho velké modré oči. Každá holka by se v nich ztratila. Taky mi ho závidí a přestávají se se mnou bavit.

Ležím na rozkvetlé zahradě a čtu si článek o nejkrásnějších hradech v Čechách. Představuji si u toho, jak se po nádvoří procházím s Patrikem v letních šatičkách, lehkých jak vánek. On bude mít na sobě černé krátké tričko, aby vynikly jeho svaly. Je to můj krásný ochránce. Ze snění mě vytrhne dívčí hlas.

„Niky, Niky, jsi doma?“ volala přes živý plot má nejlepší kámoška Sára.

„Jsem.“

„Kde jsi? Máte tak vysoké keře, že k vám není vůbec vidět.“

„Fakt? To se můžu konečně opalovat nahá,“ přicházela jsem zvesela a otvírala zahradní renesanční branku. Největší chloubu domu.

„Jdeš se koupat?“ zeptala se Sára.

„Myslela jsem, že půjdu večer. Teď tam bude moc lidí a studená voda.“

„Jsi náročná, nekecej a jdeme,“ zavelela Sára.

„Přemluvila si mě. Vyzkouším bílé plavky, snad nebudou prosvítat.“

„To by byl hustej trapas,“ smála se Sára.

„Jsem připravená,“ stoupla jsem si před Sárů a roztáhla do široka zapínací šaty.

„Exhibici si nech pro Patrika. Musím uznat, že si v těch plavkách k sežrání. Odradíš mi tím všechny kluky,“ vzdychla Sára.

„Neboj, u mě nikdo nemá šanci. Mám oči jen pro Patrika.“

„Kde vlastně je? Neměl se už vrátit?“

„Měl, ale ještě se neožval,“ řekla jsem smutně.

„Určitě brzy zavolá,“ chlácholila mě Sára.

Sára jela na kole do našeho kempu Pecka jako drak. Než jsem stačila dojet k cíli, ona se vracela.

„Parkuje tam modrá motorka, raději bych tam nechodila.“

„Sáro, ty si chtěla jít plavat, já se už vracet nehodlám,“ řekla jsem naštvaně.

To je Patrikova motorka! Srdce mi poskočilo radostí. Ale co tu dělá? On vyhledává zásadně přírodní rybníky.

Na mém oblíbeném místě se na dece rozvalovala starší dlouhovlasá zmalovaná holka a z vody vycházel Patrik. Byl zády ke mně a něco té krásce ukazoval. Stála jsem jako přimražená. Ještě že se držím řídítek, asi bych jinak omdlela. Celým tělem mi projela ostrá bolest. Nemohla jsem popadnout dech. Když jsem se vzpamatovala z prvotního šoku, přepadl mě vztek.

„Tady nemáš co dělat. Přeci kempy nesnášíš.“ křičela jsem rozohněně na Patrika.

„Jé, ahoj. Co ty tady?“ řekl překvapeně.

„Představ si, šla jsem si zaplavat,“ štěkla jsem na něj nenávistně.

„No... my jsme se přijeli s Lucinkou taky smočit. To je sestřenice z Polska.“

„Aha, to je hodně starý trik.“

„Né, vážně. Můžeš se jí zeptat.“

„Ahoj, jsem Lucie,“ představila se.

Nejraději bych jí zatahala za její dlouhý pačesy. Kdyby je neměla, nic hezkého by na ní nezůstalo. Bíla je, jak moje plavky. Nechápu, co na ní vidí.

Svlékla jsem si šaty a rychle se ponořila do vody. Plavala jsem co nejdál od nich.

„Niky, kde jsi? Nevidím tě,“ volal.

Nereagovala jsem.

„Dobrý už tě vidím, byla si za tou obří nafukovací labutí. Já myslel, jestli ses neutopila,“ oddechl si Patrik.

„Tobě to může být jedno,“ volala jsem na něj.

„Není mi to jedno.“

Přemýšlela jsem, kde je Sára.

Kašlu na ni. Soustředila jsem se na pravidelné tempo a dýchání.

„Niky, na co myslíš?“ volal Patrik přes celé koupaliště.

Neměla jsem v plánu mu vůbec odpovídat. Ještě že tu není moc lidí a žádní místní. Asi tu děláme trochu rozruch.

Když jsem plavala zpátky ke břehu, Patrik se s tou údajnou sestřenicí vzájemně mazali opalovacím krémem. Takové kliše, typický obrázek začínajících milenců.

Otočila jsem se a dala si ještě jedno kolečko. Když jsem se vracela, Patrik stál těsně u břehu v dětském zeleném plátěném kloboučku.

„Vypadáš jako přerostlý Cipísek,“ posmívala jsem se mu.

„Klobouček jsem dostal. Proč si mi neodpověděla, na co myslíš?“

„Vysvětlím ti to, až vylezu.“

„Chci to slyšet hned.“

„Už tě nikdy nechci vidět. Skončili jsme. A otoč se.“

Překvapivě se otočil. Nechtěla jsem, aby se očima pásl po mém pěkném těle. At' si zírání na celulitidu té holky, co si přivedl. Rychle jsem si natáhla šaty a bez rozloučení odešla.

Na cestě čekala Sára a zírala přes plot na Patrika.

„Proč si se mnou nešla?“ řekla jsem.

„Já... promiň, protože se...“ vzlykala.

„Oni se... líbali,“ rozbřečela se.

„Kdo se líbal?“

„No...Patrik.“

„Cože?“ vyjekla jsem.

„Vášnivě.“

„To není možný. A proč brečíš?“

Zkoumavě jsem se na ní podívala. Klopila zrak a byla červená až za ušima.

„Neříkej, že ho miluješ!“ vyhrkla jsem nevěřičně.

„Ty... tys.. si“ zadržával se mi hlas.

„Ty si s ním něco měla?“

„Jednou jsme se potkali na hřišti. Trénovali na ten důležitý fotbalový zápas. To si zrovna byla nemocná.“

A pak jsme...“

„Mlč, jsi zrádkyně! Já bych ti tohle nikdy neudělala!“ Nasedla jsem na kolo a pádila pryč.

Doma jsem v návalu vzteku roztrhala společné fotky Sára i Patrika. Usmívali se na mě na nástěnce nad pracovním stolem. Už je nechci nikdy vidět.

Ráno jsem šla jen tak bosá do schránky a doufala, že se mi to včera všechno jen zdálo. Ze schránky vypadla růžová růže. A dopis. Že bych měla tajného ctitele? Nedočkavě jsem četla:

Chci s tebou, Nikol, projít celý svět,
na důkaz mé lásky
posílám růžový květ.
Promiň, jsem pitomec,
už se to nestane
a vše zlé ať vítr odvané.

Ps: To jsem vymýšlel celou noc. Snad se ti básnička líbí. Tvůj Patrik

Těžce jsem vzdychla. To mi bude muset ještě vysvětlit, kdo vlastně je ta Lucie. Jsou prázdniny. Nechci si je kazit. Možná mu dám ještě šanci.

Alena Nedomová

Připomínka 100. výročí v Bělé u Pecky

V pátek 28. dubna proběhlo na sále kulturního domu v Bělé u Pecky setkání občanů a příznivců historie Bělé u Pecky. Pořádala ho místní knihovna s místními hasiči. Náplní Setkání bylo připomenutí si pro Bělou u Pecky dvou významných výročí připadajících na letošní rok, a to 100. výročí založení obecní kroniky, resp. v roce 1923 se začaly psát první řádky do Pamětní knihy obce a v témže roce byla založena a pro veřejnost zpřístupněna obecní knihovna. Tehdejší představitelé obce tím naplnili, co jim ukládal zákon z roku 1920. Tehdy byl vedením kroniky a zároveň knihovnictvem radou obce pověřen tehdejší správce školy v Bělé a učitel Bohuslav Havlík.

Na páteční setkání přišlo celkem 49 občanů. Vystoupil pan Mgr. Josef Matoušek, pracovník Státního okresního archivu v Jičíně. Hovořil o historii a způsobu psaní a vedení kronik, o jejich významu a legislativě. Pochvalně se zmínil o psaní původních dvou Bělských pamětních knih, které jsou natrvalo uloženy v okresním archivu, a které s sebou přivezl na ukázkou. Petr

Pavel, knihovník v Bělé, uvedl, že kronika Bělé u P. je psána dále a záznamy se provádějí již do čtvrté knihy. Tyto knihy spolu s fotografiemi a doplňujícími dokumenty byly v místnosti vystaveny k prohlédnutí. Z přítomných občanů byl o výstavku zájem, vystavené dokumenty si prohlíželi a pročítali. Zvláštní pozornost byla věnována dvěma původním knihám. Ty byly poté vráceny do archivu.

Petr Pavel následně hovořil o druhém výročí, o historii a vedení místní knihovny, která své služby obyvatelům poskytuje dodnes.

Pořadatelé hodnotí proběhlé setkání vzhledem k příznivým, pozitivním vyjadřováním přítomných občanů v průběhu pořadu jako přínosné a že splnilo záměr, pro který bylo svoláno.

Petr Pavel

Mariášový turnaj na hradě

Mariášový turnaj, který se konal 27. 5. na našem hradě Pecka, se vydařil.

Plně splnil účel:

- velkého mariášového turnaje se 46 hráči, vítěz Josef Flégr si odnesl 56kilového divočáka.
- propagace městečka Pecka výborně (vhodně) posílená: 1. hodnotnými knižními cenami s peckovskou a novopackou tematikou; 2. výbornými a kvalitními výrobky okolních masokombinátů.

Při tvrdé a korektní hře od příjemných hostesek chutnalo peckovské pivo Kumraus, špekáčky opečené v černé kuchyni a k obědu výborný gulášek.

Atmosféře pomohlo nádherné počasí na nádvoří a vše umocnilo při vyhlásování vítězů rozeznění zvonu v 16:21 – vždyť šlo o mariášový turnaj o Pamětní list Kryštofa Haranta, pána na Pecce a zápis na jeho pamětní plaketu.

Poděkování si zaslouží: personál hradu a hostesky, Úřad městyse Pecka, MÚ Nová Paka, okolní masokombináty

Jaroslav Vágner

VÝSLEDKOVÁ LISTINA 14. ROČNÍKU
MARIÁŠOVÉHO TURNAJE NA PECE

1. FLEGR	35,0	347
2. KUCERA Pavel	32,0	272
3. URŠTA Jan	26,0	183
4. DUSEK Josef	26,0	160
5. DUSEK Milan	26,0	105
6. BJEJKA Pavel	26,0	80
7. OLLE Jindřich	23,0	150
8. KURIK Tomáš	23,0	108
9. JANATA Pavel	23,0	95
10. VETKOVÁ Jitka	23,0	64
11. REICH Jaroslav	23,0	52
12. NOVÁK Ladislav	23,0	35
13. KALK Ivan	23,0	16
14. NIVOLNÝ Zdeněk	23,0	-12
15. HEPNER Ladislav	23,0	-79
16. HACKEL Rudolf	22,0	67
17. ZAJIC Vladimír	22,0	2
18. VZOH Viktor	21,5	-27
19. PROCHÁZKOVÁ Libuše	21,0	101
20. KOCNA Jan	21,0	55
21. DVORÁK František	21,0	-7
22. LUKES Jiří	20,0	75
23. POSPIŠIL Miroslav	20,0	73
24. FRÁNEK Vladimír	20,0	43
25. VYPRÁCHTICKÝ Pavel	20,0	41
26. PALETAR František	20,0	33
27. SEVERNÝ Václav	20,0	-83
28. MACEK Václav	20,0	-85
29. HORÁK Stanislav	19,0	0
30. NOSEK Petr	18,5	-75
31. MURDOCH Pavel	17,0	-29
32. JAROLÍMKOVÁ Jar.	17,0	-49
33. KLÍMEŠ Pavel	17,0	-65
34. KOLÁNEK Miloš	17,0	-73
35. BENEŠ Luděk	17,0	-84
36. HAMPL Libor	17,0	-134
37. ULVR Oldřich	17,0	-135
38. ŠTŮRH Gustav	16,0	-9
39. HANČ LUDK	16,0	107
40. PETERA Vlastimil	14,0	45
41. KOUDELKOVÁ Ivana	14,0	-86
42. BERGMANN Luboš	14,0	-163
43. PEVNÝ Petr	14,0	-246
44. DUSEK Jakub	12,0	-118
45. PRUDKÝ Luděk	9,0	-154
46. DRABEK Michal	8,0	-381

Okrsková soutěž hasičů

Sbor dobrovolných hasičů v Bukovině u Pecky, který si letos připomíná, že uplynulo 128 let od jeho založení, připravil letošní první kolo soutěže v požárním sportu Peckovského okrsku. To proběhlo v sobotu odpoledne 13. května. Bukovinští hasiči se na tento den důsledně připravovali. Nechtěli nic ponechat náhodě. To se také podařilo. Vybrali dostatečně prostornou louku za vsí. Posekali vzrostlou travu. Postavili běžeckou dráhu s překážkami pro štafetový běh a souběžně vymezili plochu pro požární útok s elektronickými terči. Bylo dostatek místa pro požární techniku, pro diváky a občerstvovací zázemí s prostorným stanem.

Sportovní odpoledne bylo zahájeno čtvrthodinku po 13. hodině nástupem soutěžních družstev. Bylo jich přihlášeno celkem 16. Velitel místních hasičů Zdeněk Kalenský přítomné přivítal a stručně seznámil s historií sboru až do současnosti. Místostarosta Úřadu městyse Pecka Jaroslav Mikulka pronesl zdравиčí jménem úřadu a popřál hodně zdaru ve sportovním zápolení. Delegovaný rozhodčí poté velitelům jednotlivých družstev sdělil hlavní zásady soutěže a zdůraznil, aby v průběhu sportovního zápolení bylo dbáno na bezpečnost. Štafeta a požární útoky probíhaly souběžně, soutěžní družstva nastupovala k jednotlivým disciplínám dle rozpisu. Jako první se předvedly předškolní děti z Vidochova a sklidily za své schopnosti zasloužilý obdiv. Bravurně zvládly požární útok, poradily si i se zamotanými hadicemi. Soutěž probíhala plynule, téměř bez zádrhelů. Stalo se sice, že se zamotaly hadice, či došla voda v nádrži, takže družstvu Kalu bylo povoleno opakování útoku, i trochu zazlobil přívod elektrické energie.

Co však nelze nijak ovlivnit při plánování akce, je počasí. Toto odpoledne temná mračna nevěstila nic dobrého. A taky že nakonec od Zvičiny přišel drobný déšť, který byl sice nepříjemný, ale průběh soutěžního klání nenarušil a po necelé hodině ustal. Nadále bylo zataženo, ochladilo se. U stánků s občerstvením bylo stále plno. Však také byl nabízen široký sortiment pochutin – výběrem nápojů počínaje, sladkostmi, párkem v rohlíku, vepřovým plátkem, klobásou a gulášem konče.

Soutěže skončily o 16. hodině. Sportovní odpoledne bylo ukončeno nástupem soutěžících družstev, vyhlášením výsledků, předáním pohárů a diplomů.

Kromě členů soutěžních družstev bylo odhadem přítomno asi okolo 250 diváků a příznivců hasičstva. Po celou dobu panovala dobrá nálada. Spokojeni byli i pořadatelé. Pokračováním odpoledne byla volná zábava pod stanem podpořená živou hudbou.

Petr Pavel

Výsledky soutěže

Kategorie MUŽI Pořadí SDH

1.	Pecka
2.	Bukovina u Pecky
3.	Vidonice
4.	Staňkov
5.	Bělá u Pecky
6.	Lhota u Pecky
7.	Kal II
8.	Vidochov
9.	Kal I

Kategorie ŽENY Pořadí SDH

1.	Vidochov
2.	Vidonice
3.	Kal

Kategorie VETERÁNI Pořadí SDH

1.	Bukovina u Pecky
2.	Vidonice
3.	Kal
4.	Pecka

Květnový pochod

Na sváteční pondělí 8. května členové Klubu českých turistů odbor Pecka připravili již 44. ročník tradičního Květnového pochodu z městečka Pecka na neďalekou horu Zvičinu. Vyznačené trasy pochodů byly v délkách 8, 15 a 30 km. Na trasách byla dvě kontrolní stanoviště. Start byl v Pecce v přízemí Úřadu městyse Pecka v čase od 7 do 10 hodin a cíl opět v Pecce na náměstí Kryštofa Haranta.

Občerstvení bylo podáváno v Raisově chatě na Zvičině. Z Pecky vyjel v 10.30 hodin autobus, který zdarma vezl ty, kdož si již netroufli jít pěšky nebo přistupovali na trasu. Na pochod se vydalo celkem 107 přihlášených účastníků. Kdo byl nejmladším účastníkem, je těžko říci, neboť šli i rodiče s kočárky. Nejstarším dozajista byl třiadevadesátiletý pan L. Šír z Kruhu u Jilemnice. Počasí, dá se říci, že pochoduji- címu přálo. Bylo skoro jasno, ale foukal silnější, poněkud studený vítr.

Nezapomeňte, 8. května 2024 vás čekáme v Pecce.

KČT odbor Pecka

Plánované pochody a výlety KČT odbor Pecka

Datum	Plánovaná trasa
Pátek 7. července	Autobusem z náměstí v Pecce v 8.43 hodin na vlak. nádraží Stará Paka, odtud vlakem v 9.36 hod. na Malou Skálu. Z nádraží pěšky po Zlaté stezce Českého ráje ČTZ, po Vranovském hřebeni na hrad Frýdštejn. Dále po Zlaté stezce ČTZ přes rozcestník u Voděrad k rozcestníku nad Malou Skálou a dále po MTZ na nádraží Malá Skála. Občerstvení v místě. Při cestě je možné navštívit Boučkův statek. Odjezd vlakem z Malé Skály v 15.42 hodin do Staré Paky a odtud autobusem v 16.43 hodin do Pecky. Délka trasy 8 km.
Pátek 4. srpna	Autobusem z náměstí v Pecce v 7.20 hodin do Nové Paky a vlakem v 8.23 hodin z Nová Paka město na vlak. nádraží do Staré Paky a v 8.27 hodin vlakem do Lomnice nad Popelkou. Z nádraží pěšky Křížovou cestou na Tábor, sestup na Aladinova věž, jezírko pod Tábořem, kolem pramene Cidliny do obce Košov. Dále přes Oboru kolem zámku do Lomnice n. P. Občerstvení v místě. Odjezd vlakem v 15.11 hodin do Staré Paky, přestup na vlak do Nové Paky město. Z Nové Paky autobusem v 16.03 hodin do Pecky. Délka trasy 11 km.
Pátek 1. září	Autobusem z náměstí v Pecce v 8.43 hodin do Staré Paky nádraží, odtud vlakem v 9.36 hod. na Malou Skálu. Z nádraží pěšky po ČTZ na Pánovo pole, dále po ŽTZ na Horákovu a Hosníkovu vyhlídku, ke slují Václava Sadovského. Pokračovat se bude ke Kalichu na Rovni a dále po ČTZ k Bešedicím, Koberovy brusírny a dále po MTZ nad Suchými skalami, kolem Prosíčka zpět na vlak. nádraží Malá Skála. Odjezd vlakem v 15.42 hodin do Staré Paky a odtud autobusem v 16.43 hodin do Pecky. Délka trasy 9 km.

Schůzky na turistické chatě v Pecce jsou každé sudé pondělí odpoledne. Všechny výlety, pochody KČT odbor Pecka a setkání na turistické chatě v Pecce se může zúčastnit kdokoliv, kdo má zájem projít se a pobýt v kolektivu a v přírodě. Více informací na nových webových stránkách KČT Pecka: www.kctpecka.webnode.cz.

Petr Pavel

ČTZ - červená tur. značka; MTZ - modrá tur. značka; ZTZ - zelená tur. značka; ŽTZ - žlutá tur. značka

Dětský den v kempu Pecka

V sobotu 3. června v našem areálu proběhl již třetí ročník dětského dne.

Program byl rozdělen do třech sekcí. Na malém pódiu vedle koupaliště se děti mohly těšit na menší loutková divadla a na místní divadelní spolek Smajlík.

Na centrální louce ihned za branou byla k vidění prezentace záchranných složek. Hasiči Peccka si pro diváky přichystali ukázky hašení oleje a pěnu pro nejmenší. Policie, v čele s panem Alešem Brendlem, pro změnu předvedla motocykl, dron, vozidlo operačního střediska a v neposlední řadě velmi oblíbenou ukázkou práce psovodů. Velkou radost organizátorům udělal i příjezd záchranky, která byla v našem areálu k vidění vůbec poprvé. Následně pak hostům posádka ukazovala ukázky první pomoci v různých případech nebezpečí.

Pomyslnou třešničkou na dortu byl zásah u fingované dopravní nehody, kde zasahovaly všechny záchranné složky naráz. O komentování se postaral Michal Pavel, za což mu z celého srdce děkujeme.

Na nedalekém velkém pódiu se mezitím střídaly největší dětské hvězdy současnosti. Ať už šlo o Michala Nesvadbů, Mišu Růžičkovou nebo kouzelníka pana Kravatu, dětský jásot se nesl celým areálem.

Aby se v našem areálu nenudili ani tatínci, partner akce Havex auto jim nachystal překvapení v podobě zkušebních jízd zbrusu novými vozy Škoda. Sečteno podtrženo, každý si v areálu našel to své.

Děkujeme všem návštěvníkům za krásné ohlasy a už nyní vám můžeme přislíbit i další ročník, kde hlavním lákadlem bude duo Štístko a Poupěnka.

Jiří Šacler, recepce

AREÁL ŽIREČ

Místo příběhů ve Dvoře Králové nad Labem, co by kamenem dohodil od Braunova Betléma. Barokní areál byl ještě před pár lety odsouzen k zániku. Dnes přináší zapomenuté příběhy tohoto místa. Staňte se také vy jejich součástí a napište svůj příběh v Areálu Žireč.

CYKLOMUZEUM

Jedno z největších v Evropě.

BYLINKOVÁ ZAHRADA J. KAMELA

Nejstarší ve východních Čechách.

BYLINKOVÁ KAVÁRNA

Bylinné sirupy a zákusky z Podkrkonoší.

AREALZIREC.cz

VÝLET, KTERÝ DÁVÁ SMYSL

V Areálu Žireč zaměstnáváme zdravotně znevýhodněné a pečujeme o lidi s roztroušenou sklerózou. Vaši návštěvou spojíte příjemné s užitečným. Navštívíte krásné dosud neobjevené místo a pomůžete hendikepovaným zapojit se více do života.

BAROKNÍ AREÁL KUKS

Rozlehlý barokní komplex už z dálky působí jako magnet, jemuž se prostě nelze vyhnout. Před 300 lety vznikl jeden ze skvostů barokního umění: přední evropské lázně se zámek, hospitálem, zahradami a souborem vzácných soch

HOSPITÁL KUKS

Unikátní sochy Ctností a Nefestí.

PROCHÁZKA ROZŠÍŘENOU REALITOU

Stáhněte si aplikaci a žasněte.

SJEĎTE LABE

Půjčujeme rafty a lodě.

ZKUSKUKS.cz

ÚNIKOVÁ HRA ŠPORKOVA SKRÝŠ

Takřka tři sta let ukrytá. Hledaná. Toužená. Zakázaná kniha z tajné sbírky hraběte Šporka fascinuje generace. Vydejte se po jejích stopách i vy! Na rozdíl od jiných na to ale nemáte roky, máte hodinu.

HOŘICE

S místní pochoutkou - hořickou trubičkou v ruce se nechte vtáhnout do tajů mistrů sochařů v jedinečné sbírce pískovcových plastik na vrchu Gothard, navštívte moderní interaktivní expozice městského muzea, nebo se rozhlédněte do kraje z Masarykovy věže samostatnosti.

SOCHAŘSKÉ PARKY

U sv. Gotharda a U sv. Josefa

REGIONÁLNÍ PRODUKTY

Hořické trubičky a místní pivo.

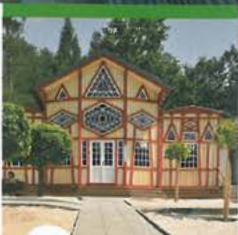

ROZHLEDNA

Masarykova věž samostatnosti.

INFOCENTRUM.HORICE.cz

KOUPALIŠTĚ DACHOVA

Nostalgotická prvorepubliková atmosféra na vás dýchne ve slunečních lázních a stylově plovárně s původní dřevěnou architekturou. Z Hořic k ní vede lesní cesta s herními prvky pro děti.

LÁZNĚ BĚLOHRAD

Rodiště spisovatele Karla Václava Raise, vyhledávané lázeňské město a ideální výchozí bod pro výlety pěšky i na kole.

PAMÁTNÍK K. V. RAISE

Výstava o životě a díle spisovatele.

PO STOPÁCH K. V. RAISE

Naučná stezka malebným Podkrkonoším.

BĚLOHRADSKÉ KULTURNÍ LÉTO

Koncerty, výstavy a divadlo.

LAZNE-BELOHRAD.cz

POHÁDKOVÝ PARDOUBEK

Procházku kolem rybníku zpestřují dřevěné plastiky pohádkových postav, tajemných bytostí a zvířátek. Nechybí dětské hřiště s vodníkem a mořskou pannou nebo ohniště na opékání buřtů střežené pekelníky.

SAFARI PARK DVŮR KRÁLOVÉ

Afrika v srdci Evropy. Světová jednička v odchovu kriticky ohrožených druhů a jejich navrácení zpět do přírody. Největší kolekce afrických zvířat v Evropě. Pěší část otevřena celoročně. V hlavní sezoně otevřeno africké a lví safari.

AFRICKÉ A LVÍ SAFARI
Projížďky přímo mezi zvířaty.

EXOTICKÉ UBYTOVÁNÍ U ZVÍŘAT
V hotelu, kempu, i v korunách stromů.

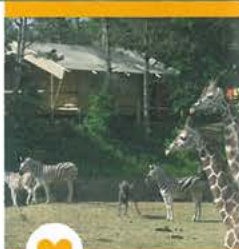
FIREMNÍ AKCE
Teambuildingové aktivity a konference.

AFRICKÝ FESTIVAL
Týden duchů, Vánoční zoo a další top akce během roku.

SAFARIPARK.cz

SAFARI PARK RESORT

Celoroční ubytování v africkém stylu v bezprostřední blízkosti zvířat. Neomezený vstup do Safari parku pro ubytované zdarma. Rodinná dovolená, firemní akce i školní výlety – zážitek, na který nezapomenete.

SAFARIPARKRESORT.cz

DVŮR KRÁLOVÉ NAD LABEM

Láká vás africké safari nebo chcete zažít Vánoce kdykoliv v průběhu roku? To i mnohem víc nabízí královské věnné město Dvůr Králové nad Labem. Město obklopené přírodními i historickými skvosty proťkané řadou cyklistických a turistických tras.

KOSTEL SV. JANA KŘTITELE
S vyhlídkovou věží a rukopisnou kobkrou.

TYRŠOVO KOUPALIŠTĚ
S prvorepublikovou atmosférou.

PŘEHRADA LES KRÁLOVSTVÍ
Na Labi a jedinečná vyhlídka z vrcholu Zvičiny.

DVURKRALOVE.cz

MĚSTSKÉ MUZEUM

Stálé expozice vás seznámí s výrobou vánočních ozdob, tradicí textilního tisku i historií města. Příznivci barokního umění ocení Křížovou cestu královédvorského rodáka J. V. Bergla.

MUZEUMDK.cz

BĚLOHRADSKÉ SLATINNÉ LÁZNĚ

Spojení přírody, klidné atmosféry a léčebné slatiny, to jsou Lázně Bělohrad, místo s bohatou léčebnou tradicí. V Lázních Bělohrad léčíme potíže pohybového aparátu, kožní, gynekologická a neurologická onemocnění.

BAŽANTNICE
S bývalými slatinými jezírky, minigolf.

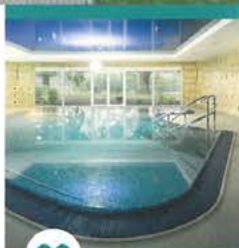
HOTEL GRAND
Vnitřní bazén, kavárna s cukrárnou.

RESTAURACE BOHUMILKA
S letní zahradkou.

BELOHRAD.cz

SPA RESORT TREE OF LIFE

V moderním čtyřhvězdičkovém resortu si můžete vedle klasických procedur dopřát ojedinělý zážitek v podobě aromamasaží, ajurvédských procedur či marocké lázně.

TREEOFLIFE.cz

HRAD PECKA

Středověký hrad s rozsáhlým sklepením, mučírnu a černou kuchyní. Ve stejnojmenném poklidném podkrkonošském městečku si přijdou na své sportovci, mlsovní, milovníci originálních piv a všichni, kteří si chtějí jen skvěle odpočinout.

KOUPALIŠTĚ A KEMP
Ideální relax v horkém létě a bohaté sportovní vyžití v oceňovaném areálu.

POUŤOVÁ PECKA
Tradiční bartolomějská pouť na konci srpna ve staročeském kabátu s koncerty a jarmarkem.

HRADPECKA.cz

MILETÍN

Malebné městečko rozkládající se uprostřed údolí, na úpatí hory Zvičiny. Rodiště Karla Jaromíra Erbena, vyhlášených perníkových modlitbiček a piva z místního minipivovaru.

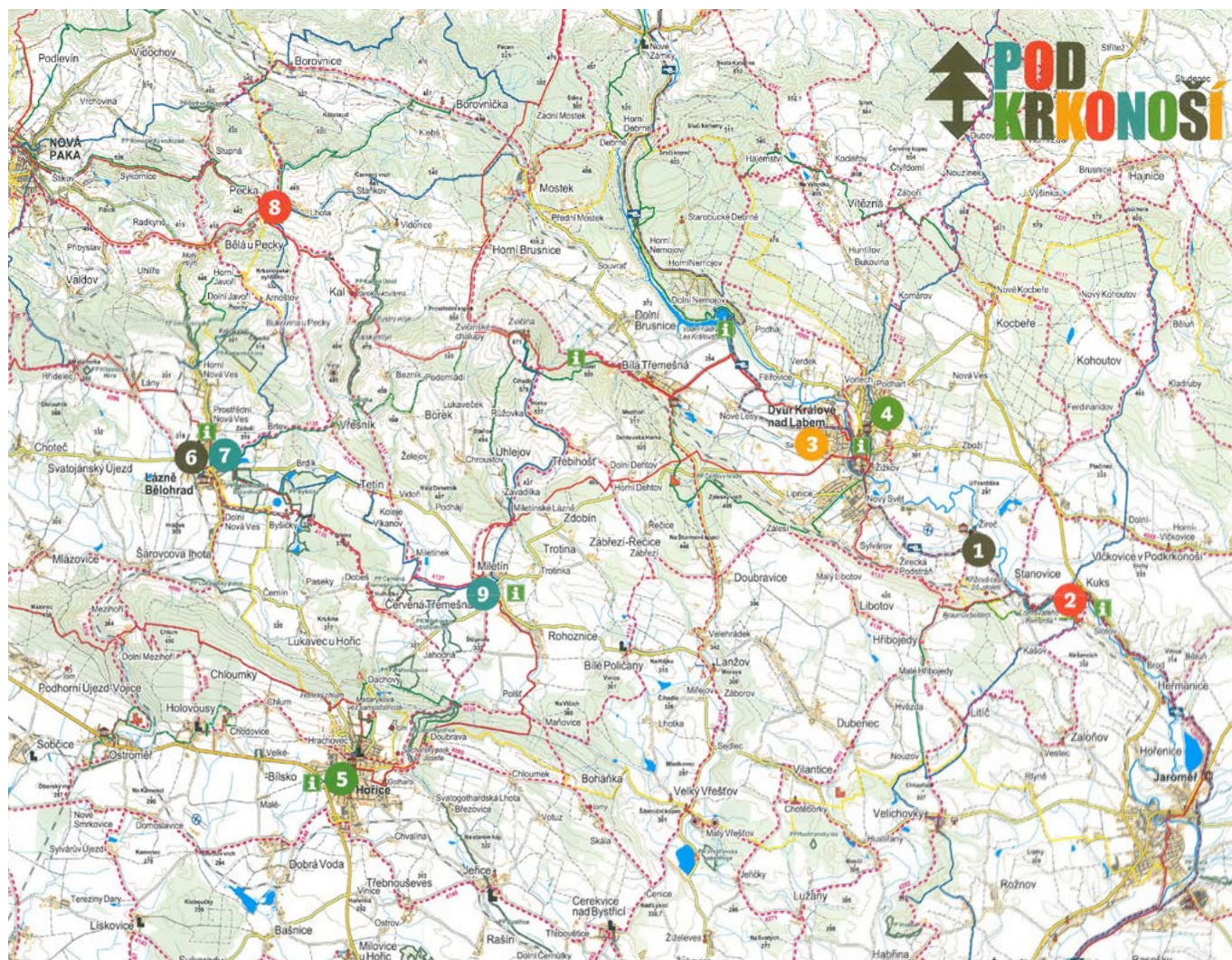
RODNÝ DŮM K. J. ERBENA
5km naučná stezka, která bude bavit i děti. Představí vám Kytici a legendy Podkrkonoší.

VYHLÁŠENÉ POCHOUTKY
Znáte plněný perník zvaný Miletínské modlitbičky? Ochutnejte i pivo z místního pivovaru.

MILETIN.cz

1 AREÁL ŽIREČ	3 SAFARI PARK DVŮR KRÁLOVÉ	5 HOŘICE	7 BĚLOHRADSKÉ SLATINNÉ LÁZNĚ	9 MILETÍN
2 BAROKNÍ AREÁL KUKS	4 DVŮR KRÁLOVÉ NAD LABEM	6 LÁZNĚ BĚLOHRAD	8 HRAD PECKA	

TURISTICKÁ
INFORMAČNÍ
CENTRA

Dvůr Králové n. L.
Světlová 400
info@dmads.cz
+420 730 182 895

Hořice
Náměstí Jiřího z Poděbrad 3
info@centrumhořice.org
+420 492 105 432

Kuks
Jeslického vila 72
info@kukskuks.cz
+420 499 422 423

Lázně Bělohrad
Náměstí K. V. Rase 160
horská.tour@horská-tour.cz
+420 905 357 570

Miletín
Městský dvůr 400
info@matendouskajmiletin.cz
+420 725 981 056

Hotel Pod Zvíčinou
Dolní Brusnice 96
info@hotelpodzvinou.cz
+420 499 396 381

Přehrada Les Království
Báň Trmetská 260
info@dmuk.cz
+420 730 571 917

Literární křížovka

V tajence je ukryt detektivní román s prvky politického thrilleru oceněný letos cenou Magnesia Litera jako nejlepší detektivní román. Správné znění tajenky Listů Peckovska 1/2023 je: Štvanice.

	1	2	3	4	5	6	7	8
A								
B								
C								
D								
E								
F								
G								

Vodorovně: A. Přísaha; střešní svod; B. Když (slovensky); druh topiva; zn. kiloampéru; C. Vodivý prvek; tak (anglicky); vánek (básnický); D. Chem. zn. Kyslíku; tajenka; mariášový výraz; E. Protějšek k JANG; obec ve Finsku; tady; F. Ženské jméno; římskými číslicemi 57; G. Z (latinsky); klany; název hlásky S

Svisle: 1. Část obleku; smrtící látka; 2. Římskými číslicemi 50; část oblečení; 3. Iniciály autora knihy Moje zlatá řemesla; směrem pryč; název hlásky R; 4. Neobutý; druh podlahy; 5. Čidlo zraku; jemný (anglicky); 6. Kusů (zkratka); šíje; osobní zájmeno; 7. Spojka; ústí jícnu do žaludku (česlo); 8. Oslovení muže; zvýšený tón E

Pomůcka: li; kardi; mild

Výsledky zasílejte mailem na: knihovna.pecka@seznam.cz. První správná odpověď bude odměněna knihou.

Sudoku, tabulka č. 11

Cílem hry je doplnit chybějící čísla 1 až 9 v tabulce tak, aby platilo, že v každém řádku, v každém sloupci a v každém z devíti čtverců jsou použita vždy všechna čísla jedna až devět, ovšem každé číslo jen jednou. Pořadí čísel není důležité.

			6			4		
			1	7		6	8	9
6		7		4		5		
5			4	2	1	8		7
1		8	9			2		
	2	4	5	8	7	3		1
4		6		9				8
	5	9		6	8		2	
			7	1				

Oslavili svá životní jubilea

Ve 2. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Svoboda Stanislav z Vidonic – 87 let

Svobodová Františka z Vidonic – 89 let

Kukačka Vladimír z Pecky – 80 let

Janáčková Olga ze Lhoty u Pecky – 86 let

Raisnerová Květuše z Pecky – 86 let

Vokatá Jiřina z Pecky – 88 let

Grof Josef z Bělé u Pecky – 80 let

Stuchlíková Věra z Pecky – 89 let

Nálevková Věra z Kalu – 90 let

Plecháč Jaroslav z Pecky – 88 let

Mičíková Hana z Pecky – 85 let

Stárek Jaroslav z Pecky – 94 let

Podlipný Ladislav ze Lhoty u Pecky – 80 let

Dobosi Peter z Pecky – 91 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohody.

Navždy nás opustili:

Rolfová Zdeňka z Pecky

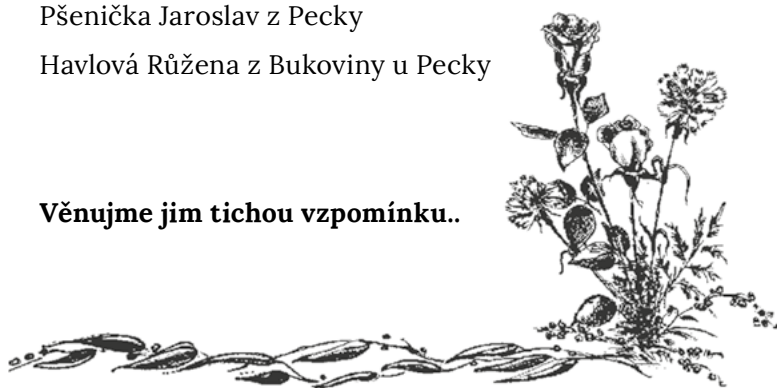
Petr Miloš z Vidonic

Vágenknecht Josef, rodák z Kalu

Pšenička Jaroslav z Pecky

Havlová Růžena z Bukoviny u Pecky

Věnujme jim tichou vzpomínku..

Další číslo Listů Peckovska vyjde v září 2023.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. září.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecka.

červen – září 2023, ročník XXXIII

Řídí redakční rada ve složení:

Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Jitka Korbelářová,

Alena Nedomová, Jan Murdych, Lenka Knapová

grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz

e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz

Počet výtisků 250

Cena 20 Kč